

فریدون مشیری

تۆ لیڤه‌نی تا بیینی

وه‌رگیڤانی : د. ناصح قه‌ره‌داخی

تۆ لیره‌نی تابیی‌نی

هه‌لبژاردە‌ی هۆنراوه‌کانی
فه‌ره‌یدون موشیری

وه‌رگیرانی
د. ناصح قه‌ره‌داخی

٢٠٠٧

ناوه روک

پیشه کی ٤	مانگ و به رد ٥٢
ژیاننامه ی فهره یدون موشیری به پینووسی	کۆلان ٥٣
خۆی ٦	ئاره زوو ٥٦
تینووی تۆفان ١٥	له هه یوانه بچکۆله که مان دا ٥٨
خه زان له به هه شت ١٦	ده نگێ له خواوه ناگات ٦١
کاروان ١٧	له گه ل حافزدا ٦٦
کیمیا ١٩	پێک ئه گه رشکا... ٧١
هه واری لافاو بردوو ٢٠	خۆش به حالێ خونه نیوه کراوه کان ٧٣
ئاواره ٢٥	باوه پ به به هار بکه ٧٥
فالی حافز ٢٦	سه رسامی ٧٦
دایک هه بوون ٢٧	جادووی بی ته ئسیر ٧٨
به ده ست نه هاتوو ٢٨	فرمی سکێک له سه ر ریی میژوو ٨٠
فریوی تال ٢٩	دوا پێکی ئه م جامه ٨٣
سێ به ره کان ٣١	شه رابی شیعه ری چاوه کانی تۆ ٨٦
گول و بولبول ٣٤	باوه پ به به هار بکه ٨٩
باو باران ٣٩	کۆچ ٩١
گوناه ی ده ریا ٤٠	ئهی هه مشه چاک ٩٦
گولێ وشک ٤١	له بێ ده نگیه وه ٩٨
ئهی هیوای نا ئومیدیه کانی من ٤٢	ئازار ٩٩
میعراج ٤٤	که سێکی تر له مندا ١٠١
هه تاو په رست ٤٦	هه میشه تۆی ١٠٤
پلیس رک ٤٩	تۆ لیره نی تا ببینی ١٠٥
قوتابخانه ی عیشق ٥٠	له نه رمایی شه وا ١٠٨
هه ور و کۆلان ٥١	شکۆی پوو ان ١٠٩

زهرده خه نهی چاری تۆ ۱۳۹	مرواری خۆشه ویستی ۱۱۱
ساته کان و ئیجساس ۱۴۰	ئیمه ، هه مان کۆمه لی پهرش ۱۱۲
گیانی سه وزایی ۱۴۱	چرایه ک له ئاسۆدا ۱۱۷
وانه ی مامۆستا ۱۴۳	سه ده ف ۱۱۸
ئاوازی ئه مه له خه مباره ۱۴۴	ئاھ، باران ۱۲۰
فال ۱۴۵	هه میشه له گه لّ تۆ ۱۲۱
زولمی دۆست ۱۴۷	له به رامبه ر په شاییا ۱۲۲
تا شه به قی تابانی ئاهوریایی ۱۴۹	بۆ گۆله هه میشه نامۆکان ۱۲۳
حه یران ۱۵۰	نامه وی بمرم ۱۲۶
چهند ۱۵۱	خۆشه ویستی بکه ن ۱۲۹
هۆنراوه تازه کان ۱۵۳	گپی بیدار ۱۳۰
له و جیهانه خۆشه دا ۱۵۴	گه لاو با ۱۳۱
شه وان که ... ئه سووتا ۱۵۶	ده نگێک له سه نگه ره وه ۱۳۲
تینوو له ئاوا ۱۵۹	له هه واری ئاشتیه وه ۱۳۳
به هه موو فرمیسه کانه وه ۱۶۳	یه ک ئاسمان په له وه ر ۱۳۴
ره گ له خا کا ۱۶۵	تاقانه یی ۱۳۵
	ئیتاش به زمانی فرمیسه ک ۱۳۶

پیشەکی

فەرەیدونی موشیری بەدریژایی نزیکەى نیو سەدە ئەزمونی شیعی، بۆ کۆلەن و ماندووبوون، گۆرانى بە خۆشەویستی و میهرەبانى و مرقۆدۆستیدا وتوو. بە دلێکی بریندار و پڕ حەسرەتەو، بەلام ئومیدەوار و باوەردار بە سروشتی پاکى بەشەر، مرقۆفی بانگهێشت کردوو بە بەهەشتی خۆشەویستی و پاکى و برایی.

موشیری لە گیروداوى سەرھەلەدانى شیعی نوێى فارسیدا دەستی پێ کردوو، بەلام نە بەتەواوى پشتی کردۆتە ئەدەبیاتی کلاسیکی و نە هەولێ نوێخوازیشی رەت کردۆتەو. ئەو ریگەى ناوەراستی گرتۆتەبەر و خۆى نەبەستۆتەو بە قالبەکانى عەرووزەو بە شیۆەیهکی لێزانانە کەلکی لە کورت و درێژکرنەو بەیتەکان وەرگرتوو و بە پێی پێویستیش سەرۆای بەکارھێناو. لەم قالبە تازەیدا بە سەرەستییەکی زیاترەو هەست و سۆزى خۆى بەرامبەر سروشت و جوانى و خۆشەویستی و ژانەکانى مرقۆ دەربریو.

ھەلبژاردنى چەپکێک لەگۆلزاری بەرین و دلگیر کاریکی دژوارە و ھەمیشە مرقۆ دەخاتە دوودلییەو. ئەلبەتە من ئەم ھۆنراوانەم لە ئەسلێ دیوانەکان گۆلجێر نەکردوو، بەلکو پشتم بەسێ کتیب لە ھەلبژاردەى دیوانەکانى شاعیر بەستوو (جوانى ھەمیشەیی، یەك ئاسمان پەلەوەر، فرین لەگەل خۆردا) و ئەمەش تارادەیهك کارەکەى بۆ ئاسان کردووم. ھەرچەندە ھەولم داو لە ھەموو دیوانەکان و لە ھەموو فۆرم و بابەتەکان ھۆنراو ھەلبژێرم بەلام لەو باوەرەدام ھەر نەمتوانیبی بەیەكجاری خۆم لە مەحەکی حەزو سەلیقەى خۆم رزگار بکەم. بەھەر حال ئەمانە رەنگە کۆمەلێک بن لە

بەناوبانگترین و خوشترین ھۆنراوەکانى شاعیر بەلام بېگومان ھەموویان نین. ھەندى لەم ھۆنراوانە پىشتەر لە بلاوکراوە کوردییەکاندا بە چاپ گەیشتوون. لە وەرگێراندا، ھەولم داوە ئەوەندەى تەرجمە رێگا بدا و سەلیقە توانای بەسەیدا بشکێ، لەگەڵ پاراستنى گیانى ھۆنراوەکاندا، فۆرم و مۆسیقاشیان بپاریزم بۆئەوێ خوینەر ھەست بکات شیعری فەرەیدونى موشیری دەخوینیتەو نەك پەخشانیك بە ناوەرۆكى ھۆنراوەکانى ئەو. ئەمە بېگومان کار و ھەوسەلەیکى زیاترى وىستوو ھە لەلایەکەو بەھىواى بەدەست ھێنانى رەزامەندیى خوینەر و لەلایەکى تریشەو لەبەر ئەوێ لەوباوەرەدام ئەو بەشتى شىوێ پاراستنى ئەمانەتە لە گۆرپى شیعردا لە زمانیکەو بۆ زمانیکى تر، ئەو زەحمەتە زیادەىم لەم چەپکە ھۆنراوەیەدا بەگەر خستوو. ھىوادارم ئەم بەرھەمە کەلپنیک پر بکاتەو لەناساندنى ئەدەبیاتی ھاوچەرخى ئێران بە کۆمەلێكى فراوانتر لە خوینەرانی کورد.

د. ناصح قەرەداخى

ھەولێر، ۲۰۰۴

nasihqeredaxi@yahoo.com

که سێکه پاره ی تیدا بخاته گه پ. به هه ر حال ئه مانه سه ر به سه رده می قاجار بوون و په روه رده ی کلتوری قاجاری.

دایکم له ته مه نی ۳۹ سالیدا به هۆی نه خۆشی دل گیانی له ده ست داوه . من ئه و کاته ته مه نم ۱۹ سال بوو و مردنی گاریگه رییه کی گه وره ی له سه ر خۆم و هۆنراوه کانم به جی هیشت. ئیمه سی برابووین و من ناو نجویانم. مه نسوور براگه وره مان بوو که پار کۆچی کرد، برابوو که که شم ناوی مه نوچه هره . خوشکێکی شمان هه یه که دایکی جیا یه .

خویندنی سه ره تاییم له تاران ده ستی پی کرد تا پۆلی دووه م. پاشان تا پۆلی هه شته مم له مه شه هه خویند. سه ره تا ئه چومه قوتابخانه ی سه ره تای "هیممه ت" و ئینجا چومه دوانا وه ندی "شاه په زا" که به ریوه به ره که ی مامۆستای ئه ده بیاتی خۆراسان، علی اکبر شه هایی بوو که چه ند سالێک له مه و پێش کۆچی دوا یی کرد. که هاتینه وه تاران یه ک دوو سال له دار الفنون ده رسم خویند و ئینجا چومه دوانا وه ندی ئه دیب. پاش ئه وه به هۆی گیرو گرتی خیزانییه وه چومه خویندنگای هونه ری وه زاره تی پۆست و ته له گراف و ته له فوون و ناچار بووم له پال خویندندا کار بکه م تا ئه وه بوو له سالی ۱۳۲۴ دا له هه مان وه زاره ت دامه زرام.

به مجۆره هه مان ئیشه که ی باوک و باپیره م گرت ه ده ست. باپیره م له به ره وه ی له سه رده می قاجاردا بۆ دامه زراندنی هێلی گه یاندن له هه مه دان و کوردستان و کرماشان زه حمه تی زۆری کیشابوو، ناصرالدین شا نازناوی "موشیر" ی پی دابوو به مانای راویژکار و ئیمه ش هه مان نازناومان بۆ مایه وه .

منیش وه ک هه موو گه نجانی شازده حه قده ساله ی هاوته مه نم سه ره تا به بابه تی خۆشه ویستی خووم دایه هۆنراوه و هۆنراوه وتن. ئه و کاته په ی بردن به بابه ته کۆمه لایه تییه کان له توانای ئیمه دا نه بوو. بۆنموونه یه که م کتیبم هه مووی هۆنراوی عاشقانه یه . ئه لبه ته هه موومان به خۆشه ویستی ده ست پی

دەكەين، سەعدى وتەنى "بېرمە سەردەمى لاوى، وەك رووئەداو ئەزانى، ..."

منیش بە عیشق دەستم پى کرد و پاشتر گەیشتم بە لقەکانى تری ژيان. ..

یەكەم هۇناوهم بېرمە ناوى "سبەینى ئیمە" بوو. ئەو کاتە خوالیخۆشبوو جەهانگیر تفضلی روژنامەیهکی هەبوو بەناوى "ایران ما" کە بیجگە لەچەند وتاریکی سیاسى لە لاپەرەى یەكەمدا زۆریەى هەشت لاپەرەى ئەم روژنامەیه بابەتى ئەدەبى بوو بەتایبەتى تەرجمەمەى نووسەرانی فەرەنسایى وەك فیکتۆر ھۆگۆ و لامارتین و ئەندری مۆروا و ئەوانى تر. بەراستیش ئەمە خزمەتیک بوو بەم ولاتە کە بەداخەوە لەبیرکراو. لەپاش مەشروتیەت، دەرگای ئەدەبیاتی روژاوا بەرووی ئێران کرایەو و بەرھەمى نووسەرانیك کە پێشتر نەمان دەناسین تەرجمە و بلۆکرایەو. بۆنموونە گوڤارى "بھار" و "دانشکدە" و ئەوانى تر بەرھەمى نووسەرانی روژاوايان تەرجمە و چاپ دەکرد و نەوہى ئیمە بۆی دەرکەوت کەوا لەوبەرى دنیاى خەبەرێک هەیەو ئەدەبیات تەنیا بریتى نە لە "فرائد الادب" و کتیبەکۆنەکانى تر.

من هەموو هەفتەیهک "ایران ما" م دەکړى و دەمخویندەو. ئەو سەردەمە هۇنراوہکانى دکتۆر محمد حسین شەریار (چونکە سالى کۆتایى پزیشکى بوو بە دکتۆر ناویان دەھینا- ئەلبەتە دواى وازى لە پزیشکى هینا و تەنیا خووى دایە هۇنراوہ) چاپ دەکراو بە "شاعیرى میللەت" ناودەبرا. هۇنراوہى فەریدون تەوہللى بەردەوام چاپ دەکرا. هەروەها هۇنراوہى مەدی حمیدى شیرازى و ابوالحسن وەرزی و دواتر نادر نادریور. بەکورتى کۆمەلێک شاعیر هەبوون کە هۇنراوہیان لە لاپەرە ئەدەبیەکانى "ایران ما" چاپ دەکرا. منیش زۆر حەزم دەکرد خۆم تاقى بکەمەو. هۇنراوہى "سبەینى ئیمە" م نارد بۆ ئەو هەفتەنامەیه و بە چاپیکى باش و پیتى تارادەیهک گەورە و شیوەیهکی جوان بلأویان کردەو. هەفتەى دواتریش لە ستوونى خوینەراندا

بۆیان نووسیپووم " بەرێز فەرەیدون مەشیری ئەو ھۆنراوەیەى که ناردبووت لە ژمارەى پێشوو دا چاپ کرا. کۆبوونەوێ دەستەى نووسەرانی "ایران ما" زۆر بەلایانەو پەسەند بوو، خۆشحاڵ ئەبین ئەگەر ھۆنراوەى تەرت بۆلۆبکەینەو. "

منى قوتابى ئیتر چاوم ئەرزى نەدەبینى. ناھەقم نەبوو لەسەرەتای کارى شاعیرما ئەو ھەنگاوە سەرەتایەکی باش بوو. من ھەر لە ۱۵ سالیەو ھەتە ناو چاپەمەنییەو. پەيامنێریم دەکرد و جارجار شتیکم دەنووسی . زۆر ھەزم لە نووسین بوو. کە چووشمە زانکۆ پاش دوو سال خۆیندنى ئەدەبیات کۆلیژەکەم گۆرى بۆ رۆژنامەنووسى چونکە زیاتر ھەزم لە رۆژنامەنووسى بوو. بەلام شیعیریش بەردەوام لە وجودمدا چەکەرەى دەکرد و ھەستم دەکرد زۆر بەتینەو گەرەمە و سوپاس بۆ خودا ھیشتاش سەرچاوەکەى وشکى نەکردوو. "

سالى ۱۳۳۴کە تەمەنم ۲۹ سال بوو یەكەم كۆمەڵە ھۆنراوێم چاپ کرد بەناوی "تینووی تۆفان". خوالیخۆشبوو شەھریار کە لەتەبێز دەژیا و من تا ئەو کاتە نەمدیبوو، نامەیکەى بۆ نووسیم و بە " شاعیری پایەبەرز" ناوی بردبووم. ئەلبەتە ئەمە بۆ من کە ئەوکاتە گەنج بووم زۆر مایەى شانازی بوو. "

ئەو کاتە گۆفاریك بە ناوی "خروس جنگی" چاپ ئەکرا. جارێکیان ھۆنراوەیکەى بى مانای تیدا چاپ کرابوو کە گوايە شیعیری نوێیە. خوالیخۆشبوو علی دەشتی لە گۆفاری "کاویان" دا وتاریکی باشی لەسەر ئەو نووسیپوو کە ئەم جۆرە قسە بى سەر و بناھە کەى شیعەرن. دواتر ھەزى دەکرد ئەم وتارەى وەکوو پێشەکی لە دیوانەکەى مندا بۆلۆبکاتەو. بەرێز دەشتی بۆیان نووسیپووم " بەرێز! ھۆنراوەکانى تۆم خۆیندەو و ئەو ھیوايە لای من تینى تى ھات کە شیعیری نوێ خەریکە ئەچیتە قۇناغیکى جیددى و سەرەکییەو. "

دواتر لە گۆفارەکانا لاپەرى ئەدەبى و ھۆنراوێم بەرێو دەبرد. ھەقەدە ھەژدە سال لە گۆفاری "روشنفکر" دا ئیشم کرد. ھەرەھا لە "سپید و سیاہ"

و یەك دوو سالیښ له "تماشا" كه پېش شۆرش بڵاوكر اووه یه كى ههفتانه ی رادیۆ و تهلهفزیۆن بوو. جگه له وهش له گۆڤارى " زن روز" ی دهزگای بڵاوكر دهنه وهی رۆژنامه ی كه یهان و چه ند مانگیكیش له گۆڤارى " تهران مصور" كارم كردووه. به لام ئه و لاپه رانه ی له " روشنفكر" هه مبوو زۆر گرنگ بوون. وهك هاورییهك دهیوت ههركهس هۆنراوه یه كى له و گۆڤاره دا چاپ بكردایه ئیتر وای دهزانی بووه به شاعیر. بیرمه شهه ریار له تهبریزه و هۆنراوه ی ده نارد و به خه تی خۆی له سه ری دهنووسی " بۆ هاوریی خۆشه و یستم فەرەیدون موشیری به مه به سستی بڵاوكر دهنه وه له گۆڤارى روشنفكردا. " ئه و ماوه یه ی كه رۆژنامه نووسیم ده كرد له گه ل زۆر له كه له پیاوانی ئه ده بیاتدا چاپییهك و تنم كرد وهك ده خدا و و دوكتور معین و پورداود و... ئه م چاپییهك و تنانه زیاتر له و لاپه رانه ی روشنفكردا بڵاوده كرانه وه كه خۆم به رێوهم ده بردن. . له م لاپه رانه دا بیجگه له شعر زۆر بابه تی تریش بڵاوده كرایه وه ده رباره ی ئه دبیات و موسیقاو ئۆپیرا و كتیپ و ره خنه ی ئه ده بی و سینهما و به كورتی ده رباره ی هه موو بابه تیكى ئه ده بی دهنوسرا. من هه ولێكى زۆرم ئه داو ئه و دوو لاپه ره یه ش زۆر په سه ندی خوێنه ران بوون.

له گه ل نېما كه به باوكی شیعرى نوێ دهناسرا، چاپییهك و تنم كرد. چه ند جارێك چوومه مالى كه ده كه وته كۆتایی جاده ی كۆنى شه میړانه وه له كۆلانی فیرده وسى. ئه و سالانه ی سه ره تاي خزمه تی ئیداریم ته له گرافچى بووم و له سه ر ده زگای مۆرس ئیشم ده كرد چونكه هیشتا ته له تاپ پەیدا نه بوو بوو. شوینی ئیشیشم له سه ر پردی ته جریش بوو. عه سران كاتی نېما خه م دای ده گرت و به پیاسه له مال ده هاته ده ر سه ری لی ئه دام و لام داده نیشت و منیش چاییم بۆ ده هینا و پیكه وه قسه مان ده كرد.

جگه له گفتوگو له گه ل نېما، زۆر بابه تم ده رباره ی شیعره كانی له رۆژنامه كانی ئه و كاته دا بڵاوكر دۆته وه. بیرمه نېما زۆرجار حيكایه تیكى جوانی

بۆ ده‌گی‌رامه‌وه که ره‌نگه هینانه‌وه‌ی لیره‌دا بۆ ئەو که‌سانه‌ی که لایان وایه شیعری نوی ده‌نووسن به‌لام له‌راستیدا ئەوه‌ی ده‌ینووسن بۆ کیش و سه‌رواو ته‌نانه‌ت بێماناشه، به‌سوود بۆ. ئە‌یوت جادوگه‌ریک هه‌بووه له ولاتی چین باغیکی گه‌وره‌ی هه‌بووه. هه‌ر کاتی ویستویه‌تی باران بباری ویردیکی خویندووه و باران باریوه. کاتی گول ودره‌خته‌کانی باغه‌که تی‌راو بوون ویردیکی تری خویندووه و باران خو‌شی کردووه. جاریکیان ده‌یه‌وی بچیته سه‌فه‌ر و لای وایه سه‌فه‌ره‌که‌ی سی رۆژ زی‌اتر درێژه‌ناکیشی بۆیه به شاگرده‌که‌ی نه‌وتووه ده‌رباره‌ی ئاودانی باغه‌که چی بکات و چی نه‌کات. شاگرده‌که زۆر جار ئاگای له ئوستادی بووه که ویردی باران بارینی خویندووه بۆیه فی‌ربوو‌بوو چۆن باران ببارینی به‌لام نه‌یده‌زانی چۆن بارانه‌که راوه‌ستینی. باران هه‌ر ئە‌باری و ئە‌باری تا گول و چیمه‌ن و ده‌رخت و هه‌رچی باغه‌که‌یه ئاو ده‌ییات و وێران ده‌بی.

نیما ئە‌یوت من ئەو جادوگه‌ره‌م که ئەم جه‌ماعه‌ته (گۆفاریکی نیشان ده‌دا که شیعریکی تیدا بوو به‌م سی دیره)

من

و

تۆ

ته‌نیا ویردی باران بارین له‌من فی‌ر بوون به‌لام ویردی باران خو‌شکردن فی‌رنه‌بوون بۆیه ئەم جۆره شته بۆ سه‌روبه‌رانه ده‌نووسن.

باوه‌ریکه‌ن ئەم پیره‌می‌رده تا کۆتایی ساله‌کانی ته‌مه‌نی به ته‌وا‌زوعه‌وه ده‌یوت "من هیشتا ره‌شنووسی ده‌که‌م. جاره‌ها و جاره‌ها ده‌گه‌ریمه‌وه سه‌ر شیعره‌کانم و سه‌یریان ده‌که‌م و چاکیان ده‌که‌م. تازه هه‌ست ده‌که‌م ئەم شیعره‌نه‌م حال و هه‌وای خۆیان به‌ده‌ست هیناوه."

نیما زۆر بیرى له شیعره‌کانى ده‌کرده‌وه و ده‌سواس بوو. ئه‌یویست شیعره‌کانى ته‌واو و جوان و و بێ که‌موکوپى بن. به‌لام خه‌لکى ئه‌مه‌یان نه‌ده‌بینى و لایان وابوو نیما له‌خۆیه‌وه شت ده‌لێ و نیوه‌دێره‌کان کورت و درێژده‌کاته‌وه. په‌ییان به‌وه نه‌ده‌برد که نیما چ دیقچه‌تێک له‌ژیان و ده‌روبه‌رى خۆى ده‌کات، چۆن شیعری له‌ ده‌رباره‌وه هه‌ناوه‌ته ناو خه‌لکى. شیعری کۆنى ئیمه‌ شیعری ده‌ربارى بوو و له‌ سه‌رده‌مى نیما به‌دواوه شیعری به‌راستى بوو به‌هه‌ی خه‌لکى. نیما زۆر هه‌ولێ ئه‌دا له‌ شیعره‌کانیدا خۆى له‌ مۆسیقای قورس دوور خاته‌وه. ئه‌و ده‌یوت شیعری ده‌بێ به‌ زمانى قسه‌، به‌ زمانى خه‌لکى نزیک بێ. نیما له‌ شیعره‌کانیدا ئه‌لێ له‌گه‌لت قسه‌ ده‌کات. ئه‌لبه‌ته ئێره‌ جیگه‌ی ئه‌م باسه‌ وردو ئاوکی‌شانه‌ نیه‌.

بێینه‌وه لای خۆمان. من دوو شت له‌ نیما فێر بووم به‌لام رێگه‌ی خۆم گرته‌به‌ر. به‌هۆی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ گه‌رمه‌ی به‌ شیعری کۆنه‌وه هه‌مبوه‌ و هه‌مه‌، به‌لای منه‌وه تا ئه‌وکاته‌ی ئیمه‌ حافز و سه‌عدی و فیرده‌وسی و که‌له‌ میردانی تری شیعری فارسی ستایش بکه‌ین و بپه‌رستین، ناتوانین کوتوپر ئه‌م رابوردوه‌ بقرتێنین و بیه‌خه‌ینه‌ لاه. من له‌ نیما فێر بووم چۆن سه‌یری ژیان و سروشت بکه‌م. ئه‌مه‌ گرنگترین شته‌. دووه‌م ئه‌وه‌بوو له‌ نیما فێر بووم که له‌جیاتى ئه‌وه‌ی وه‌ک فیرده‌وسی و مه‌وله‌وی چهند هه‌زاربه‌یتیک به‌ کیش و سه‌روای یه‌که‌هنگ بلێم، یا غه‌زله‌ به‌هه‌مان کیش و سه‌روای تیکراری، ئه‌توانم ئه‌و قه‌لبانه‌ی نیما پێشنیاری کردبوو به‌کاربێنم یانی به‌ به‌یتی کورت و درێژ. .. له‌هه‌ر شوێنێ قسه‌م ته‌واو بوو هه‌ر له‌ویدا ته‌واى بکه‌م و خۆم له‌قه‌لبیکی دیاریکراودا زیندانی نه‌که‌م. ئه‌م دوو وانه‌ گرنگه‌ی له‌ نیما فێر بووم توانای ئه‌وه‌یان به‌من دا شیعری بلێم به‌ جۆرێک هه‌ندێ شیعری وه‌ک " جادووی بێ ته‌ئسیر" (شیعری پرێکه‌ پێک، که ئه‌م ئاوه‌ ئاگرینه‌...) له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که شیعری نوێیه‌ به‌ قه‌لبی نیماى له‌ به‌یتی کورت و درێژدا، چوه‌ ناو گۆرانیی

ئىرانىيەو و فەردەيدون شەھبازيان ئاوازی بۆداناو شەجەريانىش نۆر جوان چپى. وەك دەزانى گەوهرپياوانى گۆرانى ئىمە تەنيا شيعرى كۆنيان چپو- غەزەلەكانى حافز و سەعدى و فروغى و ئەوانى تر. بەلام شيعرى نوئى بەم چۆرە داخلى مۆسيقاي ئىرانى بوو و بەردەواميشى هەبوو چونكە زمان هەمان زمان بوو و بىستەر پىي بىگانه نەبوو.

لەسەرەتاي کارمدا، هەر ئەوکاتانەى كە ناچاربووم ئىش بکەم، سى چوار گۆرانىم دانا كە رهشیدی و ياسەمین چرييان بەلام بەداخەو قەوان وشريتەکانيانم نەماو. ئەو کاتانە جارجار لە رادیۆی ئىرانەو داهاتنەلام بەلام من لەسەر دانانى گۆرانى بەردەوام نەبووم. دواتر هەندى لە شيعرهکانى من ئاوازی بۆدانرا. جگەلەووش چەند کارىكى هاوبەشيشم لەگەل ئەهلى مۆسيقادا کردوووە كە هەردوو سەرکەوتوو بووين.

تا ئىستا ديوانەکانم بەردەوام چاپ کراون و هەندىکيان چەندین جار چاپ کراونەتەو. لەو کتیبانەى كە چاپ کراون ئەتوانم ئەمانە بليیم: "گوناهى دەريا" (۱۳۳۵)، "بەدەست نەهاتوو" (۱۳۳۶)، "هەور" (۱۳۴۰)، "هەورو کۆلان" (۱۳۴۶)، "باوهر بە بەهار بکە" (۱۳۴۰). لە سالى ۱۳۴۸ دا هەلبژاردەى ئەم کتیبانە بە ناوى "فرین لەگەل خۆردا" بلۆکرایەو.

کتیبىکم هەيە بەناوى "روانين بۆ يەك لا، روانين بەيەكسانى" كە لەراستیدا كورتەى "اسرار التوحيد فى مقامات ابو السعيد ابى الخير" ـە. ئەم كتیبە چەند حىكايەتیکى كورتى نۆر جوانى تىدايە كە جيام کردوونەتەو و ئەو بەشانەم لى لابرديون كە عەرەبين يا خوینەر تاقەتى لىيان نیه لەبەر قورسى. كتیبىكى خۆشە، سەد بەسەرھات لە ابوالسعيد ابى الخيرەو.

لەپاش دەيەى شەستەو هەلبژاردەى شيعرهكان و كتیبى تريشم چاپ کرا. لەوانە "ناھ، باران"، "مروارىي خۆشەويستى"، "لە هەوارى ناشتيەو"، "لە بێدەنگیەو". ئەمەى دوايى بریار بوو كتیبىكى گەورەتر بى

به‌ناوی " له‌بی‌ده‌نگییه‌وه تا هاوار" که هاواره‌که‌ی نه‌هات و ته‌نیا
 بی‌ده‌نگییه‌که‌ی چاپ کرا. دوا‌ی ئه‌مانه " ئاوازی ئه‌وه له‌خه‌مباره"،
 "د‌ل‌گیرترین"، "یه‌ک ئاسمان په‌له‌وه‌ر" و "جوانی هه‌میشه‌یی" که ده‌زگای
 په‌خشی عیلمی به‌ شی‌وه‌یه‌کی جوان چاپی کردووه. به‌گشتی له‌گه‌ل نامیلکه‌ی
 " له‌گه‌ل پینچ شاعیردا" و هه‌ل‌ب‌ژارده‌کاندا هه‌مووی خۆی ده‌دات له‌ بیست
 کتیب.

ئهم باب‌ه‌ته له‌ رۆژنامه‌ی "همشهری" رۆژی ۲۹/۱۰/۲۰۰۰ دا به‌بۆنه‌ی کۆچی دوا‌یی شاعیره‌وه ب‌لاو
 کراوه‌ته‌وه و ئیمه‌ش له‌وێوه ته‌رجه‌مه‌مان کردووه. فهره‌یدونی موشیری رۆژی ۲۴/۱۰/۲۰۰۰ له‌ ته‌مه‌نی
 ۷۴ س‌الیدا به‌هۆی شێرپه‌نجی خوێنه‌وه (لوکیما) له‌تاران کۆچی دوا‌یی کردو هه‌ر له‌وێش به‌خاک
 سپێردرا.

تینووی تۆفان

خهزان له بهههشت

بههار باخی خهزان دیوی جوان کردوو
له ئهوینی به خهزان گهشتووم چی بکا، گول
سهری دهرهینا وه نهوشه، ئهی خودایه
سهر لهیه خهی ماته مایه، هیشتا که دل

بهه بههاره چون نه گریم وهک ههوری بههار
که نه مچنی گولی له بههاری لاوی
دلت وهختی بهحری سهفاو جلوهی عیشق بوو
چهفای ئههلی سهفا مابوو، ئهویشم دی

بههویای ژوان، زهحه تهی عیشق خوشیی دل بوو
گشت هیواکان به باچوون و بوون به بهلا
مهلی خهزان پهی به باخی بهههشت نابا
شا! بهههشتی عیشقم له ژیر پیی خهزانا!

پر چقلت کرد چاوی ئومیدهواری من
ئهم بههاره، نهک ههر دلی منت شکن،
بههار که وهرزی دلداری و پهیمان دانه
به دلرهقی له بههارا دات له پهیمان

کاروان

تەمەن پی له دلم ئه نی و تیئەپه ری
چاو ماندوو بوو له سهیری پایز و به هار
که ر ناروانمه گول و گولزار، سهیر نیه
لهو به هاره ی دل ناپشکوی له خه نده ی یار

گول له میڤگا به سیمای په ژمورده ی من چی؟
به دلی غه مخواردووی من چی گولاله ی باغ؟
من چیم ههیه تا بوی بهرم بیجگه له ئه شک
ئهو چیی ههیه بو دلی من بیجگه له داغ؟

تەمەن پی له دلم ئه نی و تیئەپه ری
مژده ی ئازادی له بو زیندانی ئه با
خۆزگه زووتر ئه گه شته مه نزلی دلخواز
ئهم شه وه تاریکه به لکوو شه به ق بدا

په نجه ی مردن یه خه ی ئاواتی گرتوو
مۆمی گیانم هه ر شه و له پالیا سووتاوه
گیانی ئازار چه ستووم هه لدی له بوی به هار
بی تۆ نه ورۆزیشی درکه و له دل ماوه

ته‌مه‌ن پی له دلم ئه‌نی و تیئته‌په‌ری
کاروانیکه هه‌موو سیحرو فیل و داوه
برده‌ی خه‌زانه سالانیک، باخ و به‌هارم
سینه‌م له خه‌می نامویی دل ئاوساوه

هه‌ر ته‌ماشای رووی گول و می‌رگ نیه، به‌هار
بی رووی دولبه‌ر زۆر زۆر گونا‌هه به‌یه‌زدان
به‌هار ئه‌وه‌یه که له‌پر به‌یه‌ک ئه‌گه‌ن،
دوو پیکه‌نین، دوو نیگا پاش لیکدا‌بران

کیمیا

گولّی ئە کړی، روومەت گولّی لە گولّ فرۆش

ئە یوت:

"مال به بی پیکه نینی گولّ بی سه فایه!"

منیش و تم:

"سه فای مال ته نیا بهس نیه،

ئە بی سه فای گیان په یدا که ی که کیمیا یه!

ئە ی ئە و که سی له گولّزاری ژیا نا، پرووت

وه ک گولّ له دلرفین و به سه فایه،

با گیانیشت هەر وه کوو پرووت به سه فابی

تا ببینی که مالی تۆ مالی خوا یه!"

هه‌واری لافاو بردوو

هه‌ور، ئاواره‌ی چه‌یرانی زه‌مان
 سیبهر به‌سینگێ زه‌مینا دینێ
 با، شیتێ پی به‌زنجیری کوێستان
 له‌ناکاو کو‌تی پی ده‌پسینێ
 هه‌وره‌گرمه‌، دیل، ساحیری فه‌له‌ک
 چیه‌انی سه‌ره‌وه‌ ده‌له‌رزینێ
 بروسکه‌ش مه‌شخه‌لی گێچه‌ل به‌ده‌ست

تاریکاییه‌ک، گو‌راو، ترسناک
 خه‌پله‌ی هه‌تاوی له‌گه‌روو ناوه
 شه‌پۆلی هه‌وره‌و بارانی ته‌رزه
 به‌ردیان رشته‌ناو پیکێ سه‌فاوه
 ئه‌مه‌ نه‌ به‌لاو ته‌رزه‌ و بارانه
 مه‌رگه‌ ده‌یرزێ فه‌له‌ک له‌م ناوه
 هاتۆته‌ له‌رزه‌ کێو له‌ده‌ست سروشت

هه‌روه‌کوو دێوی گیرۆده‌ی داو بی
 یا ده‌عبایه‌کی له‌کو‌ت راپسکاو
 لافاو هاژه‌ی کرد له‌ کێو هاته‌خوار
 له‌گشت لا ئالای ته‌سلیم هه‌لکراو

گابه‌ردی هه‌لکه‌ند به‌نال‌ه‌و هاوار
 باخی داپاچی به‌سینه‌ی کوتراو
 یه‌ک شال‌و جه‌رگی خاکی هه‌لد‌ری

زولفی په‌شیوی کۆنه‌ دره‌ختان
 به‌ره‌و خوا ده‌ستی نزا ئه‌هیینی
 داسی بی‌ره‌حمیی له‌ده‌ستا، لافاو
 هه‌مووی له‌ ره‌گور‌پیشه‌ ده‌رد‌ینی
 تل ئه‌ده‌ن له‌ناو تاوی لافاوا
 گه‌رووی مه‌رگ، ریگه‌ی به‌لا ئه‌نوینی
 دۆزه‌خی ترس و ده‌ریای ئازاره

شال‌وی لافاو هه‌روه‌ک ته‌له‌پووش
 دایه‌به‌ر، کیوی به‌رشه‌تاو که‌وتوو
 رووبار ده‌ریایه‌ و له‌سه‌ر شه‌پۆلی
 وه‌کوو بَلق سوور، ئه‌خوا دارو په‌ردوو
 جه‌سته‌ی تاریکتر له‌ قیری شله
 ئه‌ژدیه‌ایه‌ که‌ ده‌می که‌ف کردوو
 له‌و تاریی غه‌ما خوین ده‌خروشی

بو‌ رزگاریی گیان ته‌قه‌للایه‌تی،
 یه‌کیک له‌ناو ئاو سه‌ر دینیته‌ ده‌ر
 ئه‌یه‌وی هاوار بکا پر به‌ده‌م

نالهی سهرد له‌قورگی نایه‌ته‌ده‌ر
 شالای شه‌پۆل ئامانی نادا
 گێژهن ئهمجاره‌ش ئه‌یداته‌وه‌به‌ر
 له‌دلی ئاوا روخسار ون ئه‌بی

کوشتارگایه‌کی چه‌ند ترسناکه
 له‌ سینگی لافاو خوین جو‌ش ئه‌هین
 لافاو هاژه‌ی دی و به‌ده‌م ناله‌وه
 چه‌قوی مه‌رگ به‌مل خه‌لکا ئه‌هین
 ئه‌ی له‌و گشت سهره‌ی که‌دای به‌به‌ردا
 له‌و گشت چه‌سته‌یه‌ی خاک ده‌یگه‌وزین
 هاوارو ناله‌ی که‌سی نه‌شنه‌فت

له‌به‌سه‌ره‌اتی هه‌ورام چی بلیم!
 ئاسمان بانگی سته‌مکاری دا
 یه‌ک دنیا سه‌فا رژایه‌ ناو خاک
 یه‌ک دنیا گولیش رو‌یشت به‌بادا
 ده‌ک کوشکی زولمی فه‌له‌ک ویران بی
 مشتی خۆل و پووش جی ما له‌ جیدا
 خه‌رمانی ژینی عه‌شه‌ره‌تی سووتان

هو‌ هو‌ ئاسمان! به‌خوا ئه‌بینم
 په‌له‌ی نه‌نگ له‌سه‌ر ناوچه‌وانی تو

خه لکی مهلوول و داماوی زهوی
 هیواخوازن بۆ په‌ریشانی تۆ
 وای لهو رۆژهی که بهیه‌کتر ده‌لین
 به‌سه‌رهاتی لیک هه‌لوه‌شانی تۆ
 خه‌لکاننت هه‌موو رووت و داماوکرد

ده‌شت و سه‌زایی قه‌شه‌نگ و د‌لگیر
 ئیستا غه‌مخانه‌ی خه‌مداگرتوو
 گولزاری هۆشی د‌لشکاوێ من
 گه‌رچی وه‌ک هه‌وار تۆفان بر دوو
 هه‌یشتا له‌داخی ئه‌وا ئه‌سووتیم
 له‌ده‌ست ته‌بیعه‌ت د‌لم سووربوو
 کونده‌بووی وێرانه‌ی هه‌وارم من

نیوه‌شه‌و له‌سه‌ر ئه‌و بانه به‌رز
 مانگ به‌سه‌ر وێرانه‌دا ئه‌نوار
 به‌سه‌رقه‌برانی عیشق و چوستیا
 له‌ دیدهی مانگ ئه‌شکی خه‌م ئه‌بار
 گشتی وێرانه، وێرانه‌یه‌ک، شووم
 ئه‌ی مانگ له‌پای چی، ئا، هه‌لدیی جاری؟
 روخساری مردوو ته‌ماشای ناوی

له‌یه‌که‌م شیعرا به‌تۆم وتبوو

که تۆ به‌هاری هه‌واری منی
تۆ سۆزت له‌من بری و دی نه‌ما
نه به‌هاری، نه‌گول نه‌ یاسه‌مینی
لافاویش هات و رایمالی هه‌وار
له‌تاو خه‌م نه‌ما شیعیر خویندنی
دی سه‌ر کز ئه‌که‌م خامۆش ئه‌مینم

ئاواره

نیوه شهو بوو خه‌میکی تازه دهرکه‌وتوو
 سه‌ر رپی خه‌وی دلی گرتم، که‌وتم بی‌دار
 له رووناکی لهرزوکی مۆمه‌وه رڤا
 سیبهری چه‌پکه گۆلی و که‌وته سه‌ر دیوار

هه‌مووی گۆل بوو به‌لام گۆلی که‌ بی گیاره
 سیبهریکی په‌شو‌کاوو په‌ریشانه
 ده‌موچاویکی ساردو غه‌مبارو تاریک
 ده‌توت گیانی مردوویه‌کی سه‌رگه‌ردانه

له توندی با رووناکی مۆم کوژایه‌وه
 سیبهری سه‌ر دیوار هیچی نه‌مایه‌وه
 که‌س نه‌پیرسی ئه‌وه کی بوو، به‌ره‌و کوی چوو
 که‌ چند ساتی له‌م ناوه‌دا سوو‌پرایه‌وه!

ئه‌وه منم ماندوو له‌م کونجه‌ تاریکا
 که‌وا جه‌سته‌ی که‌نه‌فتم له‌ گیان جودایه
 ئه‌گه‌ر من سیبهری خۆمم ده‌سا خوایه
 گیانی ئاواره‌ی من کییه، له‌ کو‌پدایه؟

فالی حافز

هاته ژووری لیو بهخهندهو تهویل بهرین
 دانیشت لاما و تۆزی خه می پەخشانهوه
 حافزی خوشهویستی نا به سنگیهوه
 ترسم لی نیشیت " بلیی چی دهوور بکاتهوه!"

بهناز چاوی نوفاندو پهړه ی کردهوه،
 لهو پهړی شادییا دهستی به سهماکرد
 له ئامیزی گرتم و پیکه نی و وتی
 "مژده گه یشت که روژگاری غه م نامینی"
 هزار ماچی ئه و گۆرانیه ی ئوستادم کرد
 هزار رحمة لهو گیانه پاکه یادم کرد!

دایک هه‌بوون

داگرتنی تاج له‌سه‌ر عهرشی ئاسمان
 له‌سه‌رنانی ئهو تاجه تا ئاخ‌ر زهمان
 به به‌هه‌شتی چی ئاره‌زووه، گه‌یشتن
 هه‌ر هه‌ناسه جوړی هه‌نگوین له‌جام کردن
 به‌روژ له‌ناو هه‌زاره‌ها نیعمه‌ت و ناز
 به‌شه‌و بټیکی وه‌کوو مانگ له‌لات، دلخواز
 شه‌به‌ق وه‌ک خۆر له‌سه‌ر بانی گیتییه‌وه
 سه‌ر رووی جیهان یه‌کپارچه روژن که‌یته‌وه
 شیوان وه‌کوو مانگی سه‌رچاوه‌ی خه‌پالآت
 به‌ئاسمان و ئه‌ستیره ناز بکه‌ی خه‌لات
 وه‌کوو نه‌سیم له‌کیلگه‌ی سه‌وزی جیهانا
 بال تیکه‌ل که‌ی له‌گه‌ل بالی کو‌ترانا
 حیشمه‌ت و ته‌ختی سلیمان به‌ده‌ست بیینی
 خۆت به‌شکوو مولکی ئه‌سکه‌نده‌ر گه‌یه‌نی
 هه‌تا ئه‌به‌د بژی‌ت له‌قولله‌ی ده‌سته‌لات
 بو‌ت ملکه‌چ بی‌هه‌رچی وجووده و کائینات
 هه‌مووی پیشکه‌ش به‌تۆ که‌خۆشته‌ی لای من
 له‌ززه‌تی یه‌ک دانه له‌حزه‌ی دایک هه‌بوون

به‌ده‌ست نه‌هاتوو

ئه‌تۆ وتت:

- "وه‌کوو هه‌تاو هه‌ل‌دیم له‌لات

وه‌ک مانگ شه‌وی له‌په‌نجه‌ره‌وه دیمه‌ لات

حه‌یف که‌وا هه‌تاوی بووی

کات زه‌رده‌په‌ر

ئه‌فسووس که‌وا بووی به‌مانگی

کاتی سه‌حه‌ر!

فریوی تال

ویستم ئه‌و دوو چاوه‌ فریوکاره
 له‌پهره‌ی خه‌یال ده‌رکه‌م ئه‌مجاره
 ویستم له‌دیده و دل‌یکی دیبا
 بگه‌ریم به‌دووی سه‌فای دۆستیبا
 درێغ له‌گه‌ل گشت هه‌ناسه‌یه‌که‌ما
 دیم باسی عیشقی تۆم له‌سه‌ر زاره‌!

ویستم دروست که‌م لانه‌یه‌کی دی
 ویستم په‌یدا که‌م هاوزمانی تر
 رۆشتم تا نیوه‌گیانی لاویی خۆم
 به‌اوێژمه‌ به‌ریپی یاری تر
 ئه‌ی داغ تا زیندووم یادی نیو نیگات
 ده‌مخه‌له‌تی نی ديسان جاری تر!

په‌نام بو مه‌ی برد به‌لکوو دوور له‌تۆ
 بتوانم دوا‌یی به‌خۆم به‌ینم
 ئه‌م داخی نا‌ئومیدی و هه‌سه‌ره‌ته
 له‌سه‌ر په‌ره‌ی دل هه‌لبوه‌ری‌نم
 له‌هه‌ر پیک‌یکا وینه‌ی تۆم بی‌نی
 ئیتر له‌کام قور خۆم بگه‌وزینم

ئیمشه و له تاوی غه م و كه سه را
 ئاگر له نامه كانته بهر ئه ده م
 ئیستاش ئه و ا من له گه ل ئاگرا
 ژان جی ئه هیلم خوشحالی ئه كه م
 یادگاریی تۆ ئه نیمه ژیر پی
 گالته به ئه شكی فیلبازیت ئه كه م

مۆمی هیوای شاعیریکی ناکام
 به دهستی تۆی نازفرۆش كوژاوه
 هه ر سات له باوهش یه کیكا بنوو
 هه رده م خۆت له جهسته یه ك بساوه
 نه فرینم لی بی گه ر یادت بکه م
 حاشا گه ر ناوت بینم له ناوا

یهك جار په یمانم داو قهت نه مشكاند
 سه دجار په یمانت بهست و شكانت
 ئیتر پیت نالیم كه چیت پی كردم
 دی نا پرسم لیبت شوین و مهكانت
 پیکی فریوی تالی تۆم نووشی
 با هه ر وا مهست بم، هو شیریم له چی!

سییه‌ره‌کان

له‌بیده‌نگیی دلگیری نیوه‌شه‌وا

به‌ناو کۆلانا ریمان گرتیه‌ به‌ر
 رازمان ئه‌گوت بۆ یه‌کتیری هه‌ردو کمان
 شادو خه‌مبار له‌م دنیا یه‌ بی‌ خه‌به‌ر

جه‌سته‌ی گه‌رم له‌ عیشق و تاسه‌ و داوا
 گه‌رم شانی توند کردبوو له‌ شانم
 نازی ئه‌و بازوو به‌ بازوو رۆینه‌ی
 موچرکه‌ی نه‌رمی ئه‌رشته‌ ناو گیانم

له‌ نیگایا، له‌ گه‌ل شه‌رم و پارێزا
 ئه‌دره‌وشا ئاره‌زوویه‌کی به‌تین
 له‌دلی من به‌ گشت خه‌مباریه‌وه،
 شه‌پۆل ئه‌یدا تاسه‌یه‌کی ئاگرین

دوور له‌ چاوی ئه‌غیار به‌و مانگه‌شه‌وه
 چاو له‌ چاوی یه‌کتیر گه‌رمی ته‌ماشاین
 هه‌ر ساته‌ی سه‌د رازمان ده‌درکان، هیشتا
 له‌ تای قسه‌ی نه‌وتراوا ئه‌سووتاین

له‌سه‌ر دیواره‌وه گۆلی نه‌سته‌ره‌ن
 سه‌ریان کیشا له‌گه‌ل ته‌په‌ی پیماننا
 مانگ له‌سه‌ربانه‌وه له‌دوو‌ی ئیمه‌ بوو
 ئه‌وین کلپه‌ی ئه‌کرد له‌ ده‌مارمانا

بیباک و دلگه‌رمتر، سایه‌کانمان
 توند گوشاریان بو‌یه‌کتری ئه‌هانی
 تا له‌ناو کۆلانا به‌سه‌د ناچاری
 وازیان له‌ ئاو‌یزانی یه‌کتر هانی

دیسان کاتی لیک دابرا‌ن هاته‌وه
 سینه‌ له‌رزى و دل خه‌فه‌ت دایگرت‌ه‌وه
 لیوی له‌رزىو زه‌رده‌خه‌نه‌ی لی برا
 فرمیسک له‌سه‌ر رووی خه‌ونه‌کان نیشت‌ه‌وه

چاوی گیانی من به‌ناکامی گریا
 بریقه‌ی ئه‌شک له‌سه‌ر چاوی ئه‌و نه‌خشا
 نه‌سته‌ره‌نه‌کان سه‌ریان برده‌وه ژوور
 مانگیش به‌ره‌و ژیر په‌له‌هه‌ورى کشا

تینوو، ته‌نیا، گیانم ماندوو، په‌ریشان
 به‌ناو دلی شه‌وا ریگه‌م گرت‌ه‌ به‌ر
 هه‌تا بگرم له‌ غه‌میدا وه‌کوو شیت

له ته‌نیایی خه‌لوه‌تیکا به‌که‌سه‌ر

گول و بولبول

لە ئۆسكاروايلدەو

گەلەرزەن بوو كە نەوجوانى
 جارى رىي كەوتە ناو گولستانى
 روخسارى جوان و بالا قىت وەستاو
 سىماي خەماوى لە ژانى ھەناو
 دەپروانىيە جەنگەل و كۆ ھەردەم
 دلى شكابوو لەدەست دەرد و غەم
 لەگەل گولزارا ھاتە گفتوگو
 دەردى دلى خوى ھەلپشت لەسەرخۆ
 ئەيوت ئەو يارەى بى مېھرو وەفا
 دويىنى بەمجۆرە بو دۆستان دووا
 "لەو ئاھەنگەدا لەناو سەوزەگيا
 ھەركەس بىھوى سەمام لەگەل كا
 ئەبى بۆم بېنى گولى سوور و جوان
 ئەگەر چووەتە ئەوپەرى جىھان"
 جا چارەم چىيە لەم دەشت و سەحرا
 گەر گولى سوورم بو نەبى پەيدا!
 لەسەر چلى بى كە لەويدا بوو

بولبولی قسه ی لاوه ی گوی لی بوو
 بین ییچاره و گرفتار دیاره
 دل بریندراو ئیجگار غه مباره
 وتی پیویسته من دلی شادکه م
 گیانی له کوئی خه فته ئازاد که م
 رویشته تا ده شته و بیابان ته ی کا
 به لکوو گولیکی سوور بکا پهیدا

هه رچه نده گه را ئه نجامی نه بوو
 که له وناوه دا گولی سوور نه بوو
 بیجکه له گولی به په ره ی سپی
 یک دانه گولی له گولزار نه دی
 پیی وت ئه ی هاوړی، ئه ی یاری نازدار
 گولی وه کوو خوین له تۆم ته مادار
 هه رچیت لیم بوی بوئی ئه هیئم
 خوشترین ئاواز له بوئی ئه خوینم

وتی ئه ی بولبول، ئارامی گیانی
 ئه و گوله ی که تۆ له دووی وه یلانی
 نرخ ی تا بلی ئیجگار گرانه
 گه ر راستت ئه و ی قیমে تی گیانه!"

بولبول ئه م هه موو رییه ی برپیوو

له‌ده‌ردی عاشق خه‌به‌ری هه‌بوو
 وتی " شکۆی عیشق نیشانت ئه‌ده‌م
 ده‌هه‌سته ئه‌وا گیان فیدا ئه‌که‌م"
 گول وتی " سینه‌ت بخه‌ سه‌ر چقلم
 تا دلّی پر خوین باته به‌ر چقلم
 گه‌ر خوینت له‌سه‌ر په‌ره‌م بیرژی
 ئه‌م گوله‌ سپیه‌م سوور هه‌ئه‌گه‌ری
 وه‌کوو گولاله‌ سووری سوور ئه‌بی
 هه‌ر وه‌کوو دلّی عاشق سوور ئه‌بی
 به‌دریژی شوه‌ هه‌تا به‌یانی
 ئاواز بخوینه هه‌تا ئه‌توانی
 شه‌ویکی خوشه‌، پاک مانگه‌شه‌وی
 ئاووه‌ه‌وای وا که‌م ده‌ست ئه‌که‌وی

بولبول سه‌ر سینگێ خۆی کرد به‌سپه‌ر
 مه‌ستانه‌ چوو ه‌باوه‌شی خه‌ته‌ر
 چقلی ئه‌و گوله‌ هه‌موو تیژ و زۆر
 چه‌قییه‌ دلّی درکی خوین خۆر

سینه‌ی گوشار دا به‌سه‌ر درکا
 خوین پرژا به‌سه‌ر لق و په‌لکا
 په‌ره‌ی گول سوور بوو له‌ خوینی دلّیا
 خوشه‌ویستی بوو له‌دلّ و گلّیا

سه‌سهر بولبول پرووت و بی نه‌وا بوو
دی له‌دهست ئازار ناله‌ی نه‌مابوو
گیانی له‌سهر لیو دل شه‌قار کراو
په‌رو بال به‌سهر درکا پرژاو
گول به‌دهست له‌ناو گل و خوین گه‌وزاو
ملی ریگه‌ی گرت به‌ره‌و شوین لاهو

هه‌ر که‌سی ئه‌یدی و لای وا بوو گول بوو
پارچه پارچه‌ی جگه‌ری بولبول بوو

زور دلی سووتا له غمی ئهوا
به دل دانیشت له ماته می ئهوا
ماچیکی کرد و بهدوعای لی کرد
گولی هه لگرت و ملی ریگای گرت

دلی‌هیران بوو به هیوا و که‌سهر
روشت تا گه‌یشته به‌ردەر‌گای دول‌بهر
که گولی بونخوشتی دا نیشانی
کچه سهر‌اپا ورد ورد لیی روانی
له‌قهد وبالاى لاوه‌که‌ی روانی
وتی "حه‌یف دباری چاکت نه‌هانی!"

هه‌رچه‌ند باس ئه‌که‌ی له‌ میهر و وه‌فا
به‌لام شایانی ئه‌من نیت به‌خوا!
پیکه‌نی به‌ عاشقی ماته‌مبار
خسته‌یه ژیرپیی دلی خه‌فه‌تبار
به‌ زه‌رده‌خه‌نه و گالته‌و تانه‌وه
گولی هه‌لپروان دای به‌ده‌م باوه

له‌ده‌ست عاشقی و به‌ختی ره‌ش هاوار
وای له‌ده‌ست په‌ری روخساران هاوار!

باو باران

گۆرانیه کی چینی

شهوی له کونجی غهما به دلی مهلوولهوه
 خهفته هاو زمانم و هاو نشینیشم ئازار
 شهوی ساردی کوتایی پایز بوو، لهدهرهوه
 با بوو، باران و هاژهی بۆرانیکی بی قهرار
 له گهل نالهی بایه کی ترسناک شکا شووشه
 له گهل باران، قورپاو و لیته له بان هاته خوار
 ههزاران له عنه تم کرد لهم جهور و قینهی باران
 ههزاران نهفرینم کرد لهم تاوو تینهی باران
 له ناکاویکا یاری دلفرینم هاته ژوور
 ههروه کوو بگات له ناو دلی زستانا، بههار
 لهدهستی باران و با، ئهو یاره نازه نینه
 مووی په ریشان و جلو بهرگی قورپاوی و بیزار
 هاته ته نیشته ئاگر و جهستهیی رووت کردهوه
 وهک گولی یاسه مین و وه کوو خهرمانی گولزار
 لهم کاته دا بای به تین له شووشه ی شکاوهوه
 بهسه ر مۆمی له رزیوا دهستی هیناو کردی تار
 ههزار دوعای خیرم کرد بهسه ر لیزمه ی بارانا
 سه ناو ئافه رینم کرد له باو بۆران ههزار جار

گوناهی ده‌ریا

گۆلی وشک

وا دهروانن به‌سه‌ر نیگای ساردی منا
به‌گهرمایه‌ی هه‌تاو، دوو چاوی ره‌شی تۆ
من تینووی ئەم سه‌رچاوه‌یه‌م، خوایه‌! چی بکا،
شه‌ونمی گیانی من له‌ خۆری گه‌شی تۆ

له‌ تینی یه‌ك نیگاو گۆلیکی وشک زیاتر
نیمه‌ یادیک له‌م کونجه‌دا له‌گه‌ل تۆدا
پاش ئەو شه‌وه‌ خه‌مباری تۆم تیا به‌جی هه‌شت
یه‌ك هه‌ناسه‌ له‌ده‌ستی خه‌م نه‌بووم جودا

ئهی گۆلی جوان ئەوه‌ مانای ژینی منه
گهر گۆلیکی وشکم له‌تۆ وه‌رگرتووه
چه‌ند فرمیسکم رشتوو له‌م ته‌نیا!یا
گۆلی وشکم چه‌ند له‌سه‌ر سنگ گوشاردوو

ئهو گۆله‌ وشکه‌ چیرۆکی حالی منه
چیت له‌ دلی پرژانی خۆم بۆ به‌یان که‌م
له‌ده‌ردی دل بی تۆ له‌گه‌ل کی بنالم
لای تۆ نه‌بی ده‌ردم له‌ لای کی ده‌رمان که‌م

ئە‌ی هی‌وای نائومیدییه‌کانی من

سەرپۆشی رەنگ نی‌لۆفەریی رۆژاوا
 بە‌نازە‌وه بە‌سەر خۆ‌دا پێ‌چ دە‌خوا
 تاقە‌داری وشکە‌لاتووی ناو پێ‌دە‌شت
 لە‌م چۆ‌می غرووبە‌دا تینوو جی‌ ما

لە‌شینایی ئاسمانا، رووناکی
 دە‌کشیتە‌وه بۆ‌ کە‌ناری ئاسۆ‌ی دوور
 بە‌سەر لالە‌ی سوورا، شە‌بە‌ق لە‌ئاسۆ‌ش
 دیتە‌ خواری‌ لە‌ هە‌ور، بارانی نوور

ئامیزی خۆ‌ی دە‌کاتە‌وه، تاریری شە‌و
 سە‌راپا توند گشت ژیان دە‌گریتە‌ بە‌ر
 بایە‌کی شیت هە‌لدە‌کاتە‌ ناو کۆ‌لان
 تاریکایی دادە‌پۆشی ژوور و دەر

شار بە‌ لایە‌لایە‌ی خامۆشی دە‌نوی
 جریو‌ی ئە‌ستێ‌ره لە‌سە‌ربانی شە‌و
 شە‌رابی مانگە‌شە‌و مانگ دە‌پیرژینی،
 بە‌ ئە‌سپایی بۆ‌ ناو پیا‌له و جامی شە‌و

به پانتایی ئاسمان هه‌وری نیوه‌شه‌و
 دیت و به‌ره‌ولای مانگ هیرش ده‌هینی
 په‌پووی سه‌ر سنه‌وبه‌ری پیر پیده‌که‌نی
 شاعیریک وشه‌وی تار جی ده‌مینی

ئه‌ی هیوای نائومیدیه‌کانی من
 له‌ دلی تاری ئه‌م شه‌وه‌ ساردانا
 تیشکی چاوانی تۆپه‌ هه‌ر وه‌ک هه‌تاو
 شه‌وق ده‌دا به‌سه‌ر سبه‌ینی منا

میعراج

وتی: "سه رچاوه ی خۆره کان ئه ویه

ئاسمانی پروون به نوور و سه فای لییه

شه پۆلی ده ریای خرۆشاوی فهزا!"

من ههر وتم: "لهوی بهر زتر کو ییه؟"

وتی: "لهوی بهر زتر دنیای دییه

جیهانی که له دنیای خاکی جوییه

دهشتی پان و ئاسمانی بی کوتایی"

من ههر وتم: "لهوی بهر زتر کو ییه؟"

وتی: "بهر زتر لهوی دنیا نییه

چونکه ئهوی عهرشی کیبریای لییه

دوا میعراجی ئیمه عهرشی خودایه"

من ههر وتم: "لهوی بهر زتر کو ییه؟"

ساتیکی کهم چاوی برییه چاوم

وتی: "زۆر ئهم خه یاله نابه جییه!"

وتم: "بنواره له چاوی شاعیر

تا نه زانی قسه م گوناھی لییه:

له‌سه‌رچاوه‌ی هه‌تاوه‌کانیش دوور تر

ئه‌ولاتریش له‌و جیهانی بی‌په‌یه

هه‌تا به‌رزتریش له‌عه‌رش‌ی یه‌زدان

مه‌ودای فرته‌ی مه‌لی فیکری ئیمه‌یه.

ههتاو په رست

له مال دانیش تووم له ناکاویکا
مه رگ هات و وتی " دهی ههسته سه ر پی و،
جامه ی عارییه ت له بهر فری ده،
باده ی گیان سووتین بنیره سه ر لیو "

کاتی ئه مه وی له ده ست مه رگ هه لیم
پیم پیده کهنی و دپته باوه شم
پیاله له دهستی مردن وه رده گرم
له رز ده مگری و توقیو، ده ینوشم

له و دووره و له و شوینه توقینه ره
بیگیان و ژاکاو له گۆرا که و تووم
لیوی دوویشکان له سه ر لیوی من
گالته چی و خۆراکی مارو میرووم

به تاریکه شه و که ته نیا مردن
له سه ر گۆره کان وه ستاوه بیدار
پاشماوه ی دوویشک و مارو میروو
ئه لیسیته وه و لووره ی دی که متیار

یه‌ک دوو روژ ئه‌گرین به‌سه‌ر لاشه‌ما
 پاشان خاموشی بال راده‌کیشی^۶
 له‌شنه‌ی نه‌سیم چه‌ند درک ده‌پروی^۷ و
 رووی چالی ترسناک داده‌پوشی^۸

سالی نابا تا ئیسک و پروسکم
 شی ئه‌بنه‌وه له‌گۆرا بو خاک
 ئه‌م یادگار تاله‌له‌یادی
 روژگاری بیکام ئه‌چیته‌وه پاک

ئهی ریبوارانی ده‌ربه‌ندی و جود
 له‌ترسی مردن من هاوار ئه‌که‌م
 بنووم له‌سه‌ر سنگی ساردی گۆرا
 ئه‌بی هه‌ر ساتی به‌مار ماچ بده‌م

ئهی له‌و چاره‌نووسه‌ دل سووتینه
 ئه‌مه‌یه‌ باسی تالمان، بیینه
 ده‌با بزانی ئه‌م ده‌روژه‌ی ژین
 هه‌رچه‌نده تال بی، هیشتا شیرینه

من چۆن له‌ده‌ست گۆر ته‌وه‌لا نه‌بم
 من که عاشقی خۆری تابانم

گهر روژی مه‌یلم به مردن داوه
له‌م کرده‌وه‌یه‌ی خوّم په‌شیمانم

تینووی ئەم هه‌وا گیانبه‌خشه‌م ئەمن
شییتی ئەم به‌هار و پایزانه‌م
هه‌تا نه‌هاتووه‌ مهرگ با هه‌ستم
خوّم به داوینی ژینا هه‌لواسم

پلیسرک

ئەستیرە خامۆش بوو ھەتاو ھاتە دەر
پلیسرکیک ھەلنیشیت لە دەم گوێسەبان
لەو بەیان، سەفای ئارەزوویەکم
شەوی ئەندیشەیی وەکوو سەحەر نەخشەن

وەک پلیسرک لە دەست داوی ئەم خاکە
خۆزگە ئەفریم بەرەو گوێسوانەیی ئەفلاک
لە دیمەنی بیایانی گەردوونا
تیکەل دەبووم لە گەل دنیای تەرۆ پاک

پلیسرک بووما و لەسەر بانی و جووود
بمخویندایە نەوای عیشق و سەرمەستی
سروودی بخوینم بە خەیاڵی شاد
سروودی عیشق و ئازادی پەرستی

پەرەسیلکە بووماو سەربانەو سەربان
سلۆی لە سەفای بەر بەیانی کەم
بوھەر لایە مژدەیی بەھەر رەوان کەم
لەھەرلاوہ پەيام بە لاوان بدەم

تۆش گهر رۆژی له‌حالی من بپرسی
 له‌ گوپیانت بو‌ حالی خۆم بنالم
 ئه‌گهر باکم هه‌بی لیم د‌لگیر مه‌به
 چون ده‌ترسم به‌ردی بده‌ی له‌ بالم

قوتابخانه‌ی عیشق

له‌کاری عیشقا چاوه‌شی، ئوستاد
 ده‌رسی ئه‌وینی منی د‌ائه‌دا
 سه‌ره‌نجامیش خۆی منی کرد له‌یاد
 منیش جگه‌ له‌و هیچم بیر نه‌ما

هه‌ور و کۆلان

مانگ و بهرد

گهر مانگ بوومايه له كوئ بوومايه
 به شوين سوڤراغي تودا ده گه ږام
 گهر بهرد بوومايه له كوئ بوومايه
 له بهرده بازى تۆ ږائه وه ستام

گهر مانگ بوويتايه ږهنگه به سه د ناز
 هه لپه تباى يه ك شهو له كوئ بانم
 گهر بهرد بوويتايه له هه ر كوئ بووما
 تيكه ت هه شكانم ، تيكه ت هه شكانم

کۆلان

بی تۆ، دیسان مانگه شهوی بهو کۆلانه دا تیپه رام
 هه موو جهسته م بوو به چاوو له دووی سو راغی تۆ گه رام
 پیکی وجوود پر بوو له تاسهی دیدارت
 وهك ئه وسا بوومه وه به شیت و دلدارت

له رازخانه ی دلی مندا گۆلی یادت گه شایه وه
 باخی سه دان بیره وه ری بوو ژایه وه
 عهتری سه دان بیره وه ری پر ژایه وه

هاته یادم شهوی رهت بووین پیکه وه بهو کۆلانه دا
 بهو خه لوه تگه دلخوازه دا هه لفرین و تیرتیر گه راین
 ده می له گو یی جوگه وه ستاین

تۆ هه رچی رازی جیهانه له چاوتا بوو
 من وجوودم ونی ته ماشای نیگات بوو

ئاسمان ساف و شهو ئارام بوو
 بهخت شاد و زه مان رام بوو

هیشووی مانگ، بۆ ناو ئاو پرژاو
لق و پۆپی دره‌خته‌کان ده‌ستیان دابوو به مانگه‌شه‌و
ده‌شت و گه‌لا و به‌ردو شه‌و
هموو مه‌ستی سه‌فای شه‌و

له‌بیرم دی که پیت وتم:
- "وریا به له‌م ئه‌وینه!
بۆ چه‌ند ساتی له‌م ئاوه‌دا بیینه
ئاو ئاوینه‌ی ئه‌وینی بی به‌قایه
تۆ که ئه‌مرۆ نیگه‌رانه، نیگات به نیگای یه‌کی
سبه‌ی دل‌ت شه‌یدای یه‌کی تر ئه‌بی!
جی بیله ئه‌م شاره هه‌تا بیرت چی!

من به‌تۆم وت: "هه‌زهر له عیشق؟ نازانم
تۆ جی بیلم؟ ئه‌مه هه‌رگیز ناتوانم
ناتوانم!

روژی یه‌که‌م که دلی من به هیوای تۆ بالی گرت
وه‌کوو کوتر له‌گوی بانی مالی تۆ گرتم ئارام
به‌ردت لی دام من نه‌روشتم، نه‌تارام.."

دیسان وتم: "تۆ راوچیت و منیش مامزی سه‌حرام
تا بکه‌ومه داوی تۆوه، هه‌رچی جی هه‌یه گه‌رام

هه‌زه‌ر له عیشق؟ نازانم و ناتوانم!"

فرمیسیک له دره‌خته‌وه که‌وته‌خوار
 تاق تاق که‌ره ناله‌یه‌کی کردو رۆی
 فرمیسیک له چاوما رژا
 مانگ به عیشت پیکه‌نی!

بیرمه ئیتر هه‌والت نه‌مایه‌وه
 له‌دامینی خه‌ما پالم دایه‌وه
 نه‌تارام و دل هه‌لنه‌که‌نراویه‌وه!

له‌ناو خه‌ما ئه‌و شه‌وانه و شه‌وانی تر به‌سه‌رچووم
 تۆ نه‌تیرسی حالی عاشقی مه‌حرووم
 تۆ جاری تر به‌و کۆلانا نه‌رۆشتی

به‌لام بی تۆ چهند زه‌حمه‌ت بوو، من به‌و کۆلانا ره‌ت بووم!

ئارەزوو

دەنگی گەرمی کێیە لەو دوور دوورەو

گۆرانی دڵخوازی هیوا ئەخوینی

جارێ یادیکێ تاریکم بێر ئەبا

جارێ مژدە ی خۆشی ئایندە دینی

لە تەنگانە ی تاریکی نیو شەوا

کە لە گۆرێ تارو تەنگ تارتر ئەبی

دەنگی گەرمی کێیە وەک سروشی شەو

هەرشەو لە رێی دوورەو دیتە بەر گوێ

لەقوولایی یادما دەکشی بەرەو ناخ

دامەنم دەگرێ و بانگم دەکا بە ناو

دەرژێ بە گوێی گیانما دەنگی دڵنەواز

چالاک و نەرم رۆحم دەخاتە نیو داو

چاوەکانی پەشیوی من ، ئای شەوان

چەند بە یادی بیدارو لە بیرا بی

هەموو گیانم مەستی ئەم ئاھەنگە یە

وەک بە تان و پۆی دلمەوێ چنرابی

به پانتایی ئاسمان، خه‌یال هه‌ل ده‌فری
مات و حه‌یران له جیگه‌ی ئهم نه‌غمه‌یه
له‌سکووت و تاریی خه‌مباری شه‌وا
ته‌نیا هاوړیی گیانی من ئهم ده‌نگه‌یه

له ئاسمان دوو چاوی مه‌ستی دل رفین
وه‌کوو زوهره وریای بی‌داری منن
ئهو چاوانه‌ی ئهو که شه‌وانی ره‌شم
له‌شه‌وقی نه‌مریان وه‌ک روژ روشنن

رووی پرووناک و دلگیری ئاره‌زووه
له‌سه‌رووی زوهره‌وه رازم بو ده‌کا
پیم ناجمی تا به‌ره‌و لای هه‌لپه‌که‌م
که دامه‌نی بگرم ده‌ستم پی ناگا

له هه‌یوانه بچکۆله کهمان دا

ساله‌هایه غه‌یری قاقای (به‌هار) ی خۆم ،ته‌نیا کچم

نه باغم دیوه نه به‌هار

له گژو گیای وشکبه‌لاتووی سه‌ربانه‌کان

هیچ نابینم

غه‌یری زه‌رده‌خه‌نه‌ی بیزار

له ته‌به‌قی غه‌م داگرتووی ئاسمانی پیر

له گه‌وا له‌ی ره‌ش به‌ولاوه

نهم دیوه هیچ نه‌خش و نیگار

دریغا له‌م دنیا‌ی تۆزو دوکه‌ل سازا

ره‌نگی گولاله‌و سه‌وزه‌گیام بیر نه‌ماوه

به خه‌یالی ئه‌و سروودانه‌ی شاعیران

به به‌هه‌ارا خویندوو‌یانه،

من هه‌میشه‌ حه‌یف و حه‌سه‌رتم کی‌شاوه

له‌م شاره‌ ناشیرینه‌دا

لیره‌ که‌وا بیری نزم و دیواری به‌رز

بالی به‌سه‌ر ئیمه‌و چاره‌نووسی ئیمه‌دا کی‌شاوه

چه‌ندین ساله

به حه‌سه‌رتی بیستنی یه‌ک ئاوازی شاد

له ئاره‌زووی بینینی یه‌ک چلی سه‌وزا

له‌هه‌سره‌تی یه‌ك تاقه‌ كانی و دره‌ختا
 باخێکی پر خونچه‌ی گولّا، یا ئاسمانیکی سامالّا
 به‌ ناو تۆزو دوو‌كه‌ل و ئاسن و خشتا
 من هه‌لپه‌مه
 نه‌ك ته‌نیا من، كیژی شیرین زمانیشم
 كه‌ داستانی گول و ده‌شتی لیم بیستوو
 هه‌لغرینی شادمانی په‌ره‌سیلکه‌ی نه‌دیتوو
 وه‌کوو ئه‌وان گه‌رچی داویه‌ له‌ شه‌قه‌ی بال
 به‌لام ته‌نیا لهم ژوو‌ره‌وه‌ تا‌کوو هه‌یوان گه‌یشتوو

شه‌وان کاتی له‌دامینی (حافزا) خه‌و ئه‌مباته‌وه
 له‌ ره‌نگاو‌ره‌نگی خه‌ونم دا، له‌ باغی به‌ر هه‌تاوم دا
 شیراز قه‌شه‌نگتر له‌ به‌هه‌شت خونچه‌ ئه‌کا
 شیراز روونا‌کتر له‌ شه‌راب شه‌وق ئه‌دا
 له‌ خه‌یالی خۆما منیش
 لهم خه‌ونه‌ ره‌نگینانه‌ما
 له‌گه‌ل قاقای (به‌هه‌را)، کیژی تاقانه‌ما
 له‌گه‌ل هه‌رچی که‌ شاعیران به‌ به‌هه‌را هه‌لیان داوه
 له‌ناو باغی وشکی بیره‌وه‌ری خۆما، شادو مه‌ستم

به‌لام (به‌هه‌را)، به‌هه‌ری من

ئەم بال بەستە بچکۆلەیه
 بە بالی بەستراوه‌وه، لە هەییوانی بچکۆلەیا
 لەم شارە ناشیرینه‌دا
 لیره‌ که‌وا بیری نزم و دیواری به‌رز
 بالیان به‌سەر ئیمه‌و چاره‌نووسی ئیمه‌دا کیشاوه
 ئاخۆ به‌ ته‌نیا چی ئەکا
 چاوم لێیه‌، غه‌م داگرتوو..
 لە قوولایی ئەم هه‌سارا
 به‌ هه‌سره‌تی بیستنی یه‌ک ئاوازی شاد
 لە ئاره‌زووی بینینی یه‌ک چلی سه‌وزا
 له‌ هه‌سره‌تی یه‌ک تاقه‌ کانی و دره‌ختا
 باغیکی پر خونچه‌ی گولاً، یا ئاسمانیکی سامالاً
 سه‌رسام .. کزۆله‌ی کردوووه
 له‌ناو هه‌وره‌ دووره‌کانا
 چاوی بو‌ ئاواته‌ بچکۆله‌کانی خۆی نووقاندوووه
 منیش سه‌یری ئەو ئەکه‌م و
 ژان دام ئەگری

دهنگی^۷ له خواوه ناگات

ٲهي ٲهستپره کان كه له دنياي دوور

چاوتان له چاوی بی تیشکی مهیه^۷

ناوی زهوی و به‌شهرتان بیستووه؟

له‌ناو شينايي نه‌رمي ئاسمانا،

شەپۆلى خوين و دوکەل و ئاگرتان نەدیتووہ؟

ئەم تەمى مەينەتەي كەوا لەناو دلى فەزايە

ئەم ھەواری ترسەي کەوا لە فەزا بەرەلایە

ئەم سەرا تارىكەى كە لانهى ئيمەيه

به‌ت‌های مه‌حوی ئیویه!

ئەگەر گویتان بە نالەي من ئاشنايە

لہو کھشتیہی کہوا بہرہو مانگ تہچی^۷

لہو ریبواری کی تازہ ٹہ گاتہ جی

لہم زہویہ ئاشوبگیرہ^۷ حہزہ رکہن!

گهر پیی به شهر پیته ئاسمان

روڙي ٿيو هڻ وهڪ هي ٿيمه تار ٿهبي!

ئەي ئەستېرە^۷ كە لەبەر چاوي مني

باوهر ناکه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی

له‌هه‌ر کوی هه‌رکی ئه‌بیینی

له‌ناوده‌ستی خه‌نجه‌ریکی شاراوویه

له‌پشت خونچه‌ی هه‌ر بزه‌یه‌ک

چقڵی گیانبهری فیلیکی له‌دواوه‌یه!

ئه‌وه‌ی سه‌لای خو‌شه‌ویستیت بو ئه‌خوینی

ته‌نیا له‌بیری تاراجی دلتدایه

گه‌ر ئه‌بیینی له‌سه‌ر ریگات چرایه‌ک، روون

ئه‌وه‌ چاوی گورگیکی خو‌ش ئیشتیایه‌!

سلاوی ئیمه‌، ئه‌ستیره‌، به‌هانه‌یه

عیشقی ئیمه‌ درۆیه‌کی په‌ی ده‌رپه‌یه

له‌ زه‌ویدا له‌ زمانی هه‌قیان داوه

هه‌ق به‌ زمانی قامچییه

ئه‌وه‌ی به‌راست ده‌ردی دلت له‌گه‌ل ده‌کا

هه‌نسکی گریان‌ی شه‌وه

ئه‌ی ئه‌ستیره‌ باوه‌ر ئه‌گه‌ی:

له‌ناو باخچه‌ی بی گورانیی ئه‌م زه‌مینا

چلۆپۆپی سه‌وزی ئاسایش شکاوه

گولاله‌ سووره‌ی هاورییه‌تی ژاکاوه

خونچه‌ی هیوا‌ی تازه‌گه‌یو

پیش ئه وهی دهم به پیکه نین بکاته وه، هه لوه راوه
 ئالای به رزی سه روی راستی
 سه ری له ناو خاکی غهما له قور ناوه!

ئه ی ئه ستیره، باوه ر ناکه ی:
 ئه و شه به قه ی به سه فاو ناز
 له ناو فه زای بی که نارا هه لی ئه دا
 چیتر له زه وی نه ماوه
 ئه م شه به قانه شه به ق نین،
 ره نگ له رووی زه وی بر اوه!

ئه و گولانه ی شه فه ق که وا ئه پشکوتن
 عه سران له شه پۆلی نوورا
 له سه ر زه وی تۆوی نه ما.
 ره نگی سوور و شینی شه فه ق
 دلی خه لکی له خوین و خۆلا که وزاوه
 ئاگرو دوو که لی بۆ ئاسمان هه لساوه!

ئه و هه وره نه رمه ی وه ک حه ریر
 که پیخه فی بوو کی مانگ بوو
 وه ک لو که ی گهرمی کو نه یه!

ئه ستیره، ئه ستیره ی غه ریب!

له حالی به‌شهر و زه‌مین مه‌پرسه!
 له ژیر شریخه‌ی فیشه‌کی داغدا
 له سه‌فای گۆنای ئاگرین مه‌پرسه!
 له‌ژیر زلله‌ی به‌ژانی ته‌شکه‌نجه‌دا
 له‌نه‌مانی پرووی نازه‌نین مه‌پرسه!
 له‌به‌رچاوی مندا‌لانی بی په‌نا
 له نیگای دایکانی شهرمین مه‌پرسه!
 له م دۆزه‌خه‌ی وا له جیهان جودایه
 له‌م دۆزه‌خه‌ی له‌به‌ر چاوی خودایه
 ده‌رباره‌ی گری کووره‌و لیژنه جه‌سته،
 له‌مه‌ر هاواری زیندوو له‌ناو کلپه،
 له‌وه زیاتر مه‌پرسه!
 له‌وه زیاتر مه‌پرسه!

ئه‌ستیره، ئه‌ستیره‌ی غه‌ریب!
 مه‌گه‌ر یه‌زدان بیرى ئیمه‌ی نه‌ماوه؟
 ئه‌گینا بۆ به‌فریای ئیمه‌ ناگات؟
 گریه‌ی ئیمه‌ گه‌یشه‌ جه‌وت ئاسمان
 که‌واته بۆ ده‌نگی له‌خواوه ناگات؟

به‌سه‌ باسی ئه‌م گۆرانیی ژانانه
 به‌سه‌ باسی ئه‌م ئه‌فسانه‌ تالانه
 وازم لی یینه‌ ئه‌ی ئه‌ستیره‌ی شه‌وگه‌ر

له‌داستان‌ی ره‌شی مروّقی زه‌مین

خه‌وی شیرین له‌چاوان‌ی تۆ تاله‌

گویچک‌ه‌ت که ئاره‌زووی گۆران‌ی نیه‌

ئاھونا‌له‌ی سارد‌ی من لای به‌تاله‌!

ئه‌ی که ده‌ستم ناگاته‌ دامین‌ی تۆ،

فرمیسکی من ئه‌رژ‌ی له‌ دامین‌ی تۆ!

له‌گه‌ل سروه‌ی دلگیری به‌ربه‌یانا

چاوی ماندووی تۆ ئه‌نیش‌ی

له‌حه‌ساری شه‌وی تارا، به‌بی تۆ

هه‌نسکی گریان‌ی شه‌وم

له‌گه‌رووما قه‌تیس ئه‌بی...

شه‌و شاد.

له‌گه‌ل حافزدا

له‌ناو په‌رستگای و‌ج‌و‌ودا

مرو‌ف له‌ کونجی می‌ج‌رابی خواسته‌ ئا‌گرینه‌کانیدا

له‌سه‌ر به‌رمالی ره‌نگینه‌ی هه‌سه‌رته‌گه‌لی د‌لسوو‌تینه‌ر دانیشه‌توو‌ه

له‌ده‌ستیدا هی‌شوو‌ی پ‌ر دانه‌ی ته‌زیجی هه‌زو تاسه‌ی جو‌راو‌جو‌ره

به‌ره‌و لای خوا ده‌روانی‌ت و د‌ل‌یشی پ‌ر ئاره‌زووه

به‌ کزو‌لی -ئای خو‌زگه‌م- ی‌ک له‌ناخی د‌لی د‌یته‌ ده‌ر

شه‌وو رو‌ژی (دری‌غی) رابوردوو و (خو‌زگه‌ی) داهاتوو‌ه!

ئیمشه‌و هه‌موو کو‌لانی ئاره‌زووه‌کانم چ‌را‌خانه

زه‌وی و ئاسمان نو‌ور بارانه

کو‌تری بال نه‌خشینه‌ی تاسه‌م

به‌هه‌شتی پ‌رگو‌لی خه‌یالمی له‌ بن بالی ناوه

سه‌فای په‌رستگای و‌ج‌و‌ودم سه‌یرانییه

له‌هه‌رلاوه‌ بزه‌ی لیوی ئه‌ستیره‌کان ده‌رژینه‌ ناو چ‌لچ‌رای مانگ

دنیا نوستوو

ته‌نیا منم له‌م په‌رستگا، له‌م می‌ج‌را‌به‌دا دانیشه‌توو

هه‌زم ده‌کرد کو‌ت له‌ پ‌یی گیانم ده‌ری‌نین

تا بتوانم به‌رم هه‌تا سه‌ربانی هه‌ور

له‌ویشه‌وه به که‌مه‌ندی کا‌کیشانا تا به‌رده‌گای عه‌رش ئه‌روشتم

قاوم ئه‌دا، ژان و ده‌ردم له‌به‌ر ده‌رگا

تا به‌له‌رزى كۆشكى سه‌د پایه‌ی کیبریا

بلی‌ی شه‌وی له‌م شه‌وه بی ئه‌نجامانه

له‌هاواریکى ناوه‌ختا

-به‌سه‌ر ئاوریشمی ئاسمانا- خه‌و له‌چاوی خوا به‌تۆرى!

حه‌زم ده‌کرد دنیا جو‌ریكى تر بووايه

میهره‌بانى خوا له‌گه‌ل به‌نده‌کانیدا زیاتر بووايه

یادیكى ئه‌م مرو‌قه بیچاره‌یانه‌ی به‌رمووايه

حه‌زم ئه‌کرد له‌باره‌گاکه‌ی خۆیه‌وه زنجیریکى درێژى شو‌ر ده‌کرده‌وه

که مه‌زلوومان له‌ خواره‌وه به‌و زنجیره

خوداوه‌ندیان له‌ ده‌ردى خۆیان ئاگادار ده‌کرده‌وه!

چه‌ند شیرینه، بی‌گونه‌ه‌ی دادى خۆی له‌ خوا وه‌ربگرى!

چه‌ند شیرینه به‌لام ئه‌من،

حه‌زم ده‌کرد ئه‌هلی پاره‌و زۆر له‌ ناکاو،

له‌هه‌رلاوه رییان به‌خه‌لک نه‌گرتایه و زنجیره‌که‌ی خویان نه‌بیچاره‌ته‌وه!

حه‌زم ده‌کرد دنیا مالى خوشه‌ویستی و دلپاکى بی

حه‌زم ئه‌کرد خه‌لک هه‌میشه کوک بوونایه

ته‌ماعیان له‌ مالى یه‌کتر نه‌کردایه

بۆ یه‌ك كوشتن، چاكیان لی هه‌لنه‌كردایه‌

له‌ نائومیدی یه‌كتردا، بۆ ئومیدی خۆیان چاویان نه‌گێرایه‌!

هه‌روه‌كوو كه‌متیاری خۆینخۆر، هه‌نده‌ چنگ و ددانیان تیژ نه‌كردایه‌!

چه‌ند شیرینه‌، کاتی سینه‌ له‌خۆشه‌ویستی لیوانه‌

چه‌ند شیرینه‌، کاتی خۆری هاوریه‌تی له‌ئاسمانی زه‌مانه‌دا دره‌خشانه‌

چه‌ند شیرینه‌ کاتی ژبان به‌ فر و فیل بێگانه‌یه‌!

حه‌زم ده‌کرد ده‌ستی مه‌رگیان له‌ دامینی هیوای ئیمه‌ وه‌دوور ده‌نا

له‌م دنیایه‌ی بی سه‌ره‌تاو کو‌تاییا

له‌م سه‌حرایه‌ كه‌ بێجگه‌ له‌ تۆز و خاكمان هه‌یج نامینی

خودا چیتر تووشی ناکامی ناوه‌ختی نه‌ده‌کردین!

نالیم بالنده‌ی زه‌مانی له‌ناو قه‌فه‌س ئه‌سیر ده‌کرد!

نالیم به‌خت و ته‌مه‌نی بی برانه‌وه‌ی به‌خه‌لك‌ دابا

نالیم كه‌وا عه‌یش و نۆشی به‌خۆرای بی به‌خه‌لك‌ ئه‌دا!

كه‌ر ته‌نیا ئه‌م هه‌شت نۆ رۆژه‌ی و جوو‌دما‌نی بیه‌ی ده‌کرد!

له‌ ناله‌ی سه‌ختی بی ده‌ره‌تانان دلی جووله‌ی ده‌کرد!

حه‌زم ده‌کرد ئه‌وینی منیان نه‌ده‌كوشت

ئه‌یانینی سه‌فای هه‌زم- كه‌وه‌ك هه‌تاو دره‌خشان بوو-

له‌ چلی داری و جوو‌دم ئاوا ئاسان نه‌یانده‌چنی

گو‌لی عه‌شقیکی وا گه‌شیان نه‌ده‌پروان

نه‌یان ده‌دا به‌ده‌م بای نائومی‌دیوه

هینده تووشی سووکایه‌تیان نه‌ده‌کرد

ئاوا ته‌نیا ویلی بیابانی خه‌میان نه‌ده‌کردم!

حه‌زم ده‌کرد جاریکی دیش ئه‌وم له‌لای خۆما ده‌دی

به‌یادی دیداری یه‌که‌م، راده‌مامه چاوی ره‌شی

جاریکی دیش دلم وه‌کوو یه‌که‌م دیدار له‌به‌رده‌میدا ده‌جو‌شا

باده‌ی یه‌که‌م زه‌رده‌خه‌نه له‌ناو پیاله‌ی وجوودمدا ده‌خرو‌شا

خه‌می گه‌رمی له‌گونجی رازی دلمدا کنه‌ی ده‌کرد

حه‌زم ده‌کرد ده‌ستی ئه‌وین — وه‌ک یه‌که‌م روژ — وجوودی هه‌لده‌ته‌کانم

حه‌زم ده‌کرد که‌وا سه‌قفی په‌رسنگای وجوود برمايه

چه‌په‌لی و ناشیرینییه‌کان له‌ژیر خا‌کا دارزایه

به‌هاریکی هه‌میشه‌یی ئامیزی بک‌ردایه‌وه

جیهان له‌ناو شه‌پۆلی جوانی و چاکیدا بگه‌وزایه

به‌هه‌شتی عه‌شق زه‌رده‌خه‌نه بیگرتایه

له‌ ئاسمانی کپ و شینا

په‌ره‌سیلکه‌ی میهر و دۆستی له‌ شه‌قه‌ی بالی دابایه

له‌سه‌ربانان زه‌نگی ئازادی زرينگه‌ی بهاتایه

مه‌لی "ئه‌م خه‌یاله‌ خاوه‌!"

مه‌لی "گیانی مرو‌ف هه‌میشه‌ سه‌رگه‌ردان و دو‌راوه‌!"

ئه‌م گه‌ردوونه‌ گه‌ر له‌به‌ر یه‌ک هه‌لناوه‌شی

ئهم ئاسمانه گهر ناته‌پی

وه‌ره ده‌ی با "سه‌قفی فه‌له‌ک بشکینین و شیوه‌یه‌کی که‌ی بو ری‌ک

که‌ین"

به دلشادی "بپرژینین گول و باده له ناو پی‌ک که‌ین"

پیک ئە گەر شکا...؟

ژیان به لای منه وه شهوگه لیکى بى مانگه شه وه
 هۆنراوهم وهك نیلۆفه ری ژاكاوى كه نار زۆنگاوه
 هه ورى بى بارانى خه مم،
 چقلى وشكى سنگى كيوم

سآله هايه ئاميزى من له هه موو هه زيک خالييه
 ئاوازه ويى جوانى و ئه وين بووم به لام ئاه
 ئيستأ خاموشى خاموشم
 يادى له خه يال نه ماوم

رۆژ، ههروه كوو گول به سه ر كيوا ده پشكوى
 ده ژاكى عه سر، ئه م تازه شكوفه يه- له كپى و خاموشى ده شتا-
 رۆژه كان ئاوا هه لپروان
 ساته كانى بيئوقره ي عومر
 وهك پليسركى بيئارام له فرينا
 له گه ل سه ره سامىي هه سه رتى ريوارانا!

ئيستاش شيعر و ساز و باده ئاماده يه
 من- كه جامى وجووده م پر له فرميسكه- وا ده پرسم:

- "ئایا ده‌بی به‌باده زه‌حمه‌تی زه‌مان فه‌رامۆش که‌ین؟
به‌ فی‌لی شیع‌ر ده‌بی ژیان به‌ ره‌نگی‌کی دیکه‌ خو‌ش که‌ین؟
به‌ سو‌زی ساز ده‌بی ناله‌ی گیانمان ون که‌ین؟"

ناله‌ی من له‌ده‌رو دیوار ده‌تکی
ئاسمان، به‌لام سه‌راپا گو‌ییه‌و بی ده‌نگه‌!
سو‌راخ نابهم هاو‌زمانی ک‌زو‌له‌ پی‌ی ب‌لیم- در‌یغ-
چیت‌ر شه‌راب نا‌کا مه‌ستم
له‌ شیع‌ری جوان خالی بو‌وه پی‌کی هه‌ستم
سازم یه‌کیارچه‌ هاواری بی وه‌لامه‌!

ئارام ئارام له‌ دو‌وره‌وه
خۆر، هه‌روه‌کوو گۆل به‌سه‌ر کی‌وا ده‌پشکوی
رووناکی به‌ ئاسماندا سه‌رده‌که‌وی
پی‌یاله‌ی زه‌رراتی وجوود پرده‌بی له‌ شه‌رابی نو‌ور،
به‌لام ئه‌من:

هه‌روا له‌ تاریکایی شه‌وه بی مانگه‌شه‌وه‌کانا
هه‌روا ژاکاو له‌گو‌یی گۆما

هه‌روا لیوان له‌ ده‌ردو خه‌م، پرسیار ده‌که‌م:
- "پیک ئه‌گه‌ر شکا؟

ساز ئه‌گه‌ر پسا؟

چیت‌ر هۆنراوه‌ گه‌ر دلی نه‌گرت؟"...

خۆش به حالی خونچه نیوه کراوه کان

بۆنی باران، بۆی سهوزایی، بۆنی خاک
چلی تهړی باران لیډاو، چلی پاک
ئاسمانی شین، هه ور سپی
گه لا سهوزه کانی بی

عه تری نیږگز، سهمای با
نهوای شهوقی په ره سیلکهی بهختیار
خه لوه تی گهرمی کوتره مهسته کان...
ورده ورده وا ده گاته جی، بههار
خۆش به حالی روژگار

خۆش به حالی سه رچاوه کان، ده شته کان
خۆش به حالی تۆوه کان و شینایی
خۆش به حالی خونچه نیوه کراوه کان
خۆش به حالی کچی میخه ک، که بزه ده یگری به ناز
خۆش به حالی جامی له مهی پر کراو
خۆش به حالی خۆره تاو

ئهی دلی من گهرچی لهم روژگارهدا

به‌دل هه‌رگیز جلی ره‌نگین نا‌پۆشی

باده‌ی ره‌نگین هه‌رگیز له‌ پیک نا‌نۆشی

نوقل و سه‌وزه له‌ خوانتدا نیه

باده‌ی دل‌خواز له‌ ناو جامتدا نیه

حه‌یف له‌ تۆ گه‌ر وه‌کو گول له‌ گه‌ل نه‌سیم نه‌که‌ی سه‌ما

حه‌یف له‌ من گه‌ر مه‌ستی خۆره‌تاو نه‌بم

حه‌یف له‌ ئیمه‌ گه‌ر چیژ وهر نه‌گرین له‌ به‌هار

ئه‌گه‌ر شووشه‌ی غه‌م نه‌کیشی به‌سه‌ر به‌ردا

ئه‌و چه‌وت ره‌نگه‌ی که‌ هه‌یه‌تی ده‌بی به‌ چه‌فتا

باوه پ به به هار بکه

سه رسامی

سه رسام، ئه روڤم به ناو ریڤواره کانا
 کوڤرانه له نیگا کانیان ئه پروانم
 ئهم هه موو ژانه له بوونماو من لالم
 ئهم هه موو هه را له پالمو دووریانم

 له دلما چیت نه ههسته و نه ئه وین
 له گیانما چیت نه شهوقه و نه فیه ریاد
 ده شتم به لام دهشتی بی ناله ی مه جنوون
 کیوم به لام کیوی بی ته شوپی فیه رهاد

 بی ئاره زووم هیچم به راستی پووچم!
 بی ئه ندیشه م وه کوو ئه و به رد و داره م!
 هاوسه فیه ری چیرۆکی ناخۆش و سه یر
 ریڤواری کولانی ته سکی ئیڤاره م

 گشت ئه و خۆرانه ی له ناخا گراوم
 کانی غه م بوون پڑان له چاوی ته پرم!
 کۆشکی هیوای هه تا مانگ هه لچنراوم
 بوو به ویرانه ی غه م رما به سه رما!

به‌له‌می ویلم له دلی شه‌پولا
که نایینی نه که‌شتیوان نه خودا
شه‌پولی بیزاری کپی و تاریکیم
ئه‌کیشم ئه‌م گیانه‌ی له ئومید جودا

سه‌رسام ئه‌روم به‌ناو ری‌بواره‌کانا
ئه‌ژمیرم شیشی به‌ر په‌نجه‌ره‌کان
ئه‌روانم وه‌ک کویر له نیگای ری‌بواران
دیته‌گویم زیکه‌زیکی سیسرکه‌کان

جادووى بى تهئسىر

پرېكه پېك

كهئهم ئاوه ئاگرينه

ماوه يه كه چارهى خالى بهدم ناك

ئهم پېكانهى كه يهك يهك خالى ئهبنهوه

دهرياي گرڭ دهريينه ناخ

توفان دېنن كهچى ئهمن ئاو نامبا

من به ئهسپى سهركهش و جادووى شهراپ

تا جيهانى بى كهنارى خيال رۆشتووم

ههتا دهشتى پر ئهستېرهى ئهنديشهى گهرم

تا سنوورى نهزانراوى مهرگ و ژيان

ههتا باخچهى بېرهوهرييه سرکهکانم

ههتا شارى يادهکانم

چېتر شهراپ

ئهولاترى كهنارى جى خهوم نابا!

ئهى ههلوئى عېشق

لهسهر پۆپهى لوتكهى تهماوئى دوورهوه

بغره بو پیده‌شتی خه‌ماوی عومری من
 بمبه بو ئه‌و شوینه‌ی که‌وا شه‌راب نامبا

ئه‌و بی ئه‌ستیره‌یه‌م که‌وا هه‌لۆش نامبا!

له‌رپی ژینا
 به‌م هه‌موو هه‌ول و ئاوات و تینویتییه‌وه
 هه‌رچه‌ند به‌دل ناله‌ نالمه: ئاو... ئاو!
 چیتەر فیریو تووشی سه‌راییکم نا‌کا!

پرپکه پیک...

فرمیسکیک له سه ر ری میژوو

لهو روژه وه که دهستی چه زه تی قابیل
 ئالوده بوو به دهستی چه زه تی هابیل
 له وه تی کورانی ئاده م،
 سه ر کاروانی په یام هینه رانی یه زدان،
 له خوینانا
 زه هری تالی دوژمنایه تی خرؤشا
 مرو قایه تی مردبوو
 گهرچی ئاده م خو ی زیندوو بوو

لهو روژه وه ی براکانی، یوسفیان خسته چاله وه
 لهو روژه وه ی به قه مچی و خوین دیواری چین بنیات نرا
 مرو قایه تی مردبوو

ئینجا دنیا په یتا په یتا پر بوو له خه لک
 ئه م ئاشه ش هه ر گه راو گه را
 سه ده ها سال له مه رگی ئاده م تی په را
 به لام دریغ
 ئاده میتی وه نه گه را

ئەم سەدەیه

روژگاری مەرگی مروّقایەتییه

سینه‌ی دینا له سیفاتێ چاک خالییه

باسی پاکی و نه‌فس به‌رزی و پیاو‌ه‌تی بی عه‌ق‌لییه

باسی عیسا و موساو موحه‌ممەد بی جیییه

سەدە‌ی پیاوانی وه‌کوو مووسا چۆم‌بی یه

ئەمن که له ژاکانی یه‌ک لقه گۆلی

له نیگای بی ده‌نگی مندالیکی نه‌خۆش

له هاواری که‌نارییه‌کی ناو قه‌فه‌س

له غه‌می تاقه‌ پیاویکی زنجیرکراو

ته‌نانه‌ت هی پیاو‌کوژیکی له‌دار دراو

ده‌رژیه‌ چاوم فرمی‌سک و دل پر ده‌بی

ئەم روژانه‌ پیکم پر‌یه‌تی له ژه‌ه‌رو

گۆزه‌شم پر له زه‌ه‌ری مار

چۆن ئە‌توانم به‌مه‌رگی ئەو باوه‌ر بکه‌م؟

قسه‌ له‌سه‌ر ژاکانی یه‌ک گه‌لا نیه

وای دارستان به‌ بیایان ته‌بدیل ئە‌که‌ن!

له‌به‌رچاوی خه‌لکی ده‌ستی خویناوییان ئە‌شارنه‌وه

هیچ ئاژه‌لیک به‌ ئاژه‌لی تری ناکا،

ئە‌وه‌ی ئە‌م نامروّقانه‌ به‌سه‌ر مروّقی ئە‌هینن

قسه لهسه ر ژاكانی یهك گه لا نیه
 بلیین مهرگی كه ناری له ناو قهفه سا مهرگ نه بوو
 بلیین هه رگیز له جیهانا یهك چله گولیش نه روا
 بلیین جهنگه ل هه ر لهئه سلا بیابان بوو
 له چۆلکی نهفهس گرا،
 له ناو خه لکی بهم هه موو نه هه مه تییه خو راگرا
 باس له مهرگی ئه وین و خوشه ویستییه
 قسه له مردنی مرو قایه تییه

دوا پیکی ئەم جامه

هه‌موان ئەپرسن

"-له خوره‌خوړی سحرایی ئاوا

-له‌شه‌كانه‌وه‌ی د‌ل‌گیری گه‌لا

-له‌یاری هه‌وری سپیی شینایی به‌رزو هیمنا

-چی نیه‌انه‌ وا

به‌ره‌و قولایی خه‌یالت ئەبا؟"

"-یا له خه‌لوه‌تی کبی کو‌ترا

-له هه‌ول‌ی بی ئەنجامی شه‌پولا

-له پیکه‌نینی ئەم جامه‌دا یام

-چی نیه‌انه‌ وا که چه‌ندین سه‌عات

ورد تی‌ی ئەروانی وا کش و سه‌رسام؟"

نا نه‌له‌بیری هه‌ورو ئاوام من

نه‌بیری گه‌لام

نه‌ئه‌و شیناییه‌ی وا به‌رزو هیمن

نه‌ ئەو ئاگره‌ داغه‌ی خزاوه‌ بو‌ ناو د‌لی جام

نه‌هی ته‌نیایی کبی کو‌تران

نا من له‌ بیری ئەمانه‌دا نیم.

سروه‌ی دره‌ختان له‌ به‌یانیا

سه‌مای عه‌تری گول‌ له‌ ئامیزی با

هه‌ناسه‌ی پاکی گول‌له‌ له‌ناو سینه‌ی کو‌یستانا

رازو نیازی په‌ره‌سیلکه‌کان له‌گه‌ل به‌یانا
 ترپه‌ی په‌یابه‌ی دلی کائینات له‌ په‌له‌ گه‌نما
 ره‌وتی ره‌نگ و تین له‌گو‌نای گولا
 هه‌موو ئەمانه‌ ئەبینم، ئەبیه‌م
 به‌لام من بیرى هیچ کامیان ناکه‌م
 من ته‌نیا له‌تۆ بیر ئەکه‌مه‌وه
 ئەى پاکت چاکى
 له‌بیری تۆدام ته‌نیاو ته‌نیا
 هه‌موو ئان وده‌م
 له‌هه‌ر شوینی هه‌م
 حالم هه‌رچی بى بیرى تۆ ئەکه‌م
 ئەمه‌ بزانه
 به‌س تۆ بزانه
 وه‌ره‌لام ئەتۆ
 بمینه‌ره‌وه‌ لای منى ته‌نیا
 بمینه‌وه‌ تۆ
 له‌جیی مانگه‌شه‌و تاریکه‌ شه‌وان
 تۆ بدره‌وشیوه
 له‌جیگه‌ی هه‌رچی گولی دنیا‌یه، گیانم به‌قوربان
 تۆ پى بکه‌نه
 ئەوا من که‌وتووم له‌به‌ر پى تۆدا
 له‌مووی بلندت برپسه‌ هه‌ودا
 تۆ خۆت بمگره

تۆ خۆت بم به‌سته

خۆت بکه داوا

په‌ره‌سیلکه‌کان، وه‌لامه‌کانیان خۆت بیده‌ره‌وه

داستانی هه‌ور خۆت بیگی‌ره‌وه

بمی‌نه‌وه تۆ

ده‌سا له دلی پیاله‌ی وجوودا

تۆ خۆت بجۆشه

له پیک‌ی گیانم ئەم یه‌ک نه‌فه‌سه‌م له دلا ماوه

ده‌سا دوا پیک‌ی ئەم جامه‌ بۆشه

تۆ خۆت بینۆشه

شهرابى شيعرى چاوه كانى تۆ

خه يالېكى كورت له شهوېكى بى به يانيدا

تا به يانى من ئيمشه و خه و نامباته وه
 بىرو هوشم يه كپارچه لای به يانييه
 له خواستنى تۆ و جوو دم لیوان لیوه
 زه مان له ناو نوینى شه و ا نوستوو و بیدار
 هه و ا كپ و شه و خاموش و رېكه ی ئاسمان كراوه يه
 خه يالم هه ر وه كوو كوتره كیوى ده دا له شه قه ی بال...
 بو ئه و ی كه قهره جه جادوو گهره كان پرچی شه و گار ده هوننه وه
 بو ئه و ی كه ئه ستیره كان له سه ربانى ته لاره كان مه شخه لیان
 داده گیرسینن
 بو ئه و ی كه كاھینانى په رستگای تار، رهنگ لی ده دهن
 بو ئه و ی كه له پشت په رده ی شه و گاره وه كچی خوری به يانى ئارایش
 ده كه ن
 ئه و به يانييه پر له سىحرو خه يالېيه
 ئه و به يانييه ی رېگای خه و ی من گیراوه
 ئه و به يانييه ی له سه ر په رده ی خه يالی من نه خش بووه
 ئه و به يانييه ی كه و ا روژی ژووانمانه
 ئه و به يانييه ی روژی ئامیز و رامووسانه

ئەو بەیانیه، ئەو بەیانیه...

...تا بەیانی من ئەمشەو خەو نامباتەو!

زەمان لە پێخەفی شەوا نوستوو و بێدار

تاریکایی تەون ئەچنی

لەدەست شەنی ساردی پایز، چرای مانگ لەرز گرتووێتی

دلی بی ئۆقرەو ئارامم پر لە تاسە

چاوم بو ھەرلا دەروانی، بەیانیه!

لە پشت تاریکی شەووە، بزە ی سەحەر نیشانیە

کەنارییەکان سروودی بەیان دەخوینن

...لەویدا من چاوەری تۆم لەناکاوا

دەتبینم لە دوورەو دێی

لە دوورەو دەتبینم وا پێ دەکەنی

لە دوورەو دەتبینم وا دێتە پێش و پێدەکەنی

نیگام مات لیت رادەمی

ھەموو جەستەم دەیتە چاو

دەتبینم لە ئامیزمدا

فرمێسکی شەوقم دەیتە شەونمی سەر پەرە ی گۆلی روخساری تۆ

جەستەم لەناو بادە ی شیعری چاوی تۆدا دەسووتینم

شیعرت لەبۆ دەخوینمەو

شیعرم بو دەخوینیتەو

بزە شیرینەکانت گشت بە ماچ دەچنم

ئه‌گه‌ر به‌ختیش یاریم بدا

له‌ باوه‌شتا...

... ئه‌ی دریغا!

تاریکایی ته‌ون ده‌چنی^۷

له‌ده‌ست شنه‌ی ساردی پایز، چرای مانگک لهرز گرتوویه‌تی

هه‌وا کپ و شه‌و خاموش و ریگای ئاسمان کراوه‌یه

زهمان له‌ پیخه‌فی شه‌وا نوستوو و بیدار

باوهڤ به بههار بکه

پهنجه ره که بکه ره وه، کهوا نه سیم

ئا ههنگی

روژی له دایکبوونی ئه قاقیه کان سازده کات

به هاریش

له سه ره هه چل و له پال هه ره گه لایه کدا

مۆمی داگیرساندوه

هه موو پلیسر که کان گه رانه وه

قاوی تازه بیان دا

یه کپارچه کۆلان پر ئاوازه بووه

دره ختی گیلاییش

دامینی پر گول کردوه

پهنجه ره که بکه ره وه، هاوڤی

هیچ له بیرته

که زهوی تینوویتییه کی کوشنده سووتاندی؟

گه لاکان ژاکان؟

تینویتی چی به‌سه‌ر جگه‌ری خاک هینا؟

هیچ له بیرته؟

له تاریکی شه‌وه درێژه‌کاندا

زلله‌ی سه‌رما چی به‌ره‌ز کرد؟

یا به‌سه‌رو سینه‌ی گۆله‌ سپیه‌کان

نیوه‌شه‌و، بای توو‌ره چی کرد؟

ده ئیستا باوه‌ر به‌موعجیزه‌ی باران بکه‌ و

سه‌خواه‌ت له‌ چاوی می‌رگدا بیینه

خۆشه‌ویستیش له‌ گیانی نه‌سیما

که‌ له‌م کۆلانه‌ ته‌نگه‌به‌ره‌دا

به‌و ده‌سته‌ خالیان‌ه‌وه

ئاهه‌نگی روژی له‌دایک‌بوونی ئەقاییه‌کان

ده‌گیرێ!

گیانی خاک بوو‌ژاوه‌ته‌وه

تۆ بو‌ وه‌ک به‌ردی؟

تۆ بو‌ئه‌وه‌نده‌ دلته‌نگی؟

په‌نجه‌ره‌که‌ بکه‌ره‌وه‌ و

باوه‌ر

به‌ به‌هار بکه‌

كۆچ

مرۆف ديسان پەنا دەباتە بەر جەنگەل!

ئەداتە كیو!

پەنا ئەباتە بەر ئەشكەوت!

تۆ بەگەرمى رۆلەكانت دەنووسینی بەسینگتەو

وەكوو قەرەجى مال بەكۆل، ھاوسەرەكەت

لەناو ئاگرو خویناوا بەدواى خۆتا بەكیش دەكەى

بەردەمیشت تەقینەوئى تۆقینەرە

دۆزەخى ترس دەم داچچراو،

شارەكانیش لەناو دوکەل و کلپەدا ھەموو سووتاو

ھیلانەكان تیکدەچن، پاک

ئارەزووكان دەچنە ژیر خاک!

خەيال نیه ھۆ گیانەكەم!...

تەقەى فیشەك بەرز و ھاوارو نالینیش بەردەوامە

بریقەى چەك خۆرى شەرمەزار کردوو!

چۆن نایینی ئەم گشت جەورە؟

چۆن نایبستى ئەم ھەموو نالەو ھاوارە؟

دەنگى گریانى خویناوى منداڵانى عەدەنییە،

سه‌لای له‌رزۆکی دایکانی قیتنامیه،
 که له پرسه‌ی خۆشه‌ویستاناندا ده‌گرین
 چه‌ند رۆژێکی تریش نۆره‌ی من و تۆیه،
 که‌یا پرسه‌ بۆ کورگه‌لی خۆمان بگرین!
 وه‌یا بۆ کوشتنی کورپی خه‌لکی تر چمکی لی هه‌لکه‌ین!
 یاخود بۆ کیو،
 بۆ دارستان
 یا بۆئه‌شکه‌وت
 په‌نابه‌رین!

-بابه! چۆن ده‌چیه‌ لای پزیشک
 تۆ که‌ چاوت تاریک و ریگه‌ باریکه؟
 به‌ویستی خۆت یه‌ک هه‌نگاو ناتوانی بینی!
 به‌ویستی خۆت یه‌ک بستی ناتوانی بچیه‌ پێش!
 لافاوی ئاسن له‌ ریگه‌کانا جۆش ئه‌دا!

تۆ، ئه‌ی نه‌نووستوو شه‌وو رۆژ، به‌ سواری ئه‌سپ،
 -له‌ رۆژگاری گه‌نجیتیدا- له‌سه‌ر چیاو ناو دۆل و ده‌شت،
 تۆ ئه‌ی ری‌بوا‌ری ریگه‌ی پر چقل و گابه‌رد،
 ئیستا له‌ رۆخی شه‌قاما، بسووتی به‌ چاوه‌روانی!
 له‌ناو ئاگری ئه‌و رقه‌ی ناو گه‌رووتا،
 په‌رینه‌وه‌ تاکوو ئه‌وبه‌ر، که‌ ناتوانی!

کی گوی به مووی سپیت ده‌دا؟

کی هه‌یه بو یه‌ک هه‌نگاویش ده‌ستت بگری؟

منیش – که راده‌که‌م له دووت- خوشحالم وا

له‌م شاره‌ بی ره‌حمه‌ی ئیما، چاوانی تو

ئه‌م مروقه‌ بی به‌زه‌بیانه‌ نایین!

بابه، وه‌گه‌ری ماله‌وه‌و له‌گه‌ل ده‌ردی خوتا بژی

گه‌رچی چاوانت ئه‌م ژیانه‌ نایین

چ باک! که گوی و میلی رادیوت کراوه‌یه:

– "هه‌زارو شه‌ش سه‌دو یه‌ک که‌س وا ئه‌مروکه‌

به‌ئاکری توپه‌کان گیانیان له‌ده‌ست دا!

وه‌به‌هه‌له‌ چهند گوندیکی خویی له‌جیی

مالی دوژمن، فروکه‌ بو‌ردومانی کرد...!"

گه‌رووی وشکم قین به‌توندی ده‌یگوشیری

پاروو له‌ قورگی مندا‌له‌کانمدا به‌گیر وه‌ستاوه

ئاخر ئه‌وان نه‌یان‌دیوه‌ که‌ پیاو بگری!

گریه‌ی ناوی، که‌ کوشتاری بیباکانه‌ی دوژمنه‌کان

له‌به‌ر ئاشتی و پاراستنی ئازادییه!

هه‌ر گولله‌یه‌کی‌ش که‌ سنگی شه‌قار ده‌کا

ده‌سکه‌وتیکه‌: که‌ دنیا ده‌بی به‌ به‌هه‌شت!!

بابه، غه می تۆ ئازارم ده دا، به لام
 خه میکی گه وره ی تره من ده کرۆژی:
 وهره با بیربکه ینه وه
 له خاکیکی نه هامهت دیو،
 که دهنگی ناله ده چۆری له دهست قامچی
 له مالانی ویران کراو
 له کومه لی بیده ننگراو
 له دهشتی چۆلی هه لقرچاو
 که به یه کجار گه لۆ گۆل و زه کی سووتا!
 لهو کیلگانه ی کهوا له جیی گه نمی زهره
 بلیسه ی سوور،
 به ره وه ههرچوار گۆشه ی ئاسۆ کلپه ده کا.
 لهو چاوانه ی که برسی بوون،
 لهو ده ستانه ی که درێژبوون،
 له تهرمی مندا لیککی ناو مهره زه دا
 لهو ژیانیه ی که تا ئه به د به سه رچوو له جه سته یدا!

وهره، هۆن هۆن بگرین له بۆ حالی به شه ر
 که ناتوانی له گه ل برای خوشیا ژیان بباته سه ر
 وجوودیکی ئاوا پیروژ له کوی ده توانی هه ل بکا؟
 ره شمیه کی ئاوا پساو بۆ کوی ده توانی مل بنی؟
 گرمه ی فیشه کییک وه لامم ده داته وه:
 - ئه داته کیو!

په نا ئه باته بهر ئهشکهوت!

مروڤ دیسان په نا ده باته بهر جهنگه!

ئهی هه مشه چاک

له کانیهی لوتفی بیڤوختا

ماسیهه کم هه ردهم تینوو

مهوجی چاوی میهره بانته

ئهمبا چۆن بکا ئاره زوو

له بن بالی مهلی بزهت،

له ژیر خوڤی گهرمی ماچته

ئهی کانیهی پاک! ئه من قوم قوم

ده تریزمه خوار بو ناو گهرووم

تا پرکه م گیانم له گیانته

ئهی هه ردهم چاک!

ئهی هه میشه ئاشنا پیم!

تا هه موو روڤه دووره کان،

تا هه ر کوپیه ک چاو برده کا

عه تر و و گورانی و پیکه نین،

له ئامیزتا مهله ده کا!

ماسیهه کم هه ردهم تینوو

ئهی سه‌رچاوه‌ی ده‌رخشاوه
یه‌ک سات ئه‌گه‌ر به‌جیم بیللی
ماسیت گیانی له‌ده‌ست داوه‌!

له بیڊه نگییه وه

ئازار

نازانم و

—ئەمەش مایە ئەشکەنجەیه کی سەختمە—

کە بۆ مروۆ، ئەم دانایە،

پەيامبەرە

لە هەولیدا:

—کە لەرادە موعجیزەشی رەت کردوو—

کەچی پەیی بە موعجیزە خۆشەویستی نەبردوو،

لەبەر چییه؟

لەبەر چییه

کە هیشتاکی

میهرەبانیی نەناسیوه؟

و نازانی لەتویی زەردەخەنەیه کدا

چ شتگەلی سەرسورھینەر شاراوەیه!

من لام وایە، لەم دنیا

چاک بوون —بە خوا— لە گشت شتی ئاسانترە

و نەشزانم،

بۆچی مروۆ،

به‌م راده‌یه

له‌گه‌ل چاکی

بیگانه‌یه.

ئهمه‌ش مایه‌ی ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی سه‌ختمه‌!

که سییکی تر له مندا

له پشت ئەم چارشییوی زەردەخەنە یەو

له پشت ئەم نیگا شادەو

روخساری بیدەنگی مروقیکی تر

پیاویکی تر که سالهای سال

له خاموشی و تەنیایی بی یرانهوا

بی هیوا، بی هیوا، بی هیوا

ژیاو

پیاویکی تر که له پشت ئەم چارشییوی زەردەخەنەو

هەمیشە و بەهەر بۆنەو

پر بەدل هۆن هۆن گریاو!

پیاویکی تر له پشت ئەم نیگا شادەو دانیشوو

پیاویکی تر که شانە ماندوو کانی

کیویک ئەشکەنجە ی نارەوای هەلگرتوو

پیاویکی که نهفت که چاوی

بیدەنگانە چیرۆکی غەم دەگیرنەو

له پشت چارشییوی خەندەو

دەنگی قامچی دیتە بەرگویی:

-لەسەرخو!

له‌سه‌رخۆ!

له‌سه‌رخۆ!

له‌سه‌رخۆ!

له‌درزه سووره‌كانه‌وه‌ش

یه‌کری ئه‌چۆری خوینی گه‌ش

له‌سه‌ر گۆنای ئه‌م سیسه‌له‌ بی قسه‌یه

پیاویکی تر له‌پشت ئه‌م چارشییوی زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌وه‌ دانیشتوووه

به‌ نیگای خه‌لتانی فرمیسک

به‌ دلی گوشراو له‌ مشتای

خه‌نجهری شکاو له‌ سینه

خه‌نجهری چه‌قیو به‌ پشته

خۆزگه‌ ئه‌کرا ئه‌م نیگای به‌ ئه‌شک گیراوه

به‌سه‌ر جیهانیکی ترا په‌خش بکری

خۆزگه‌ ده‌کرا ئه‌م دله‌ توند هه‌لگوشراوه

-بی نرختر له‌هه‌رچی پاره‌یی قه‌لبه‌-

له‌ژیر ئاسمانیکی تردا سه‌ودا بکری

خۆزگه‌ ده‌رکرا له‌م ئه‌ستیره‌ کویرانه‌وه

به‌ره‌و کاکیشانیکی تر فیرار بکری

ئه‌م قسه‌یه‌ به‌کی بلیم

که‌ وا ئازاریکی تره‌، له‌ده‌ستی خود فیرار کردن

وه ئەم ژه‌هره‌ جۆراوجۆره
وه‌ك ئاوی پاك هه‌لقوران‌دن

ئهی كه‌ناره‌ نادیاره‌ نه‌مره‌كان
ئهم تیكشكاوه‌ دان به‌خۆدا گرتوووه
له‌ كام جیگا په‌ناده‌ده‌ن؟

ئیه‌ش كه‌وا دلتان داوه‌ به‌ قسه‌ی من
ئهمه‌ مروڤیكی تره
گفتوگوتان له‌ گه‌ل ده‌كا
پیاویكی تر كه‌ شیعی‌ری من
ره‌نگدانه‌وه‌ی نالینی تاساوی ئه‌ون

هه میشه تۆی

شهوان که ههر بیده نگییه و بیده نگی و تار
 خه یالی تۆ بانگم ئەکا له نادیار
 خه یالی تۆ له ههز ئەمپینێته فرین
 شهوان که ههر بیده نگییه و بیده نگی و تار
 شه پۆلی ئاهه نکت له دوور ئەگاته لام
 تۆ ده ریا و من تینووی عه شقت، وه ک ماسی وام
 ئەم گرهی سات به سات له گیان کلپه ئەکا
 له گهرمی ئەم تاسه یه م چاک خه بهر ئەدا
 ژوانی تۆ گهر روژی ئەزهل بێته دهستم
 به له زه تی چاوله پیی من ههر مهستم
 ئەی عیشق من خاوهنی دنیام خاوهنی تۆ
 هه میشه تۆی، تۆ چی بلیی، چیت بوی تۆ

تۆ لیڤه نی تا بیینی

تۆ لیڤه نی تا بیینی

که چۆن عه تهرت له قولایی سانه کانا پهخش بووه!
که چۆن وینهت له بریقهی شووشه کانا نهخش بووه!
چۆن جیگات له گیانی ژینا کهسک بووه.

په نجه ره هه ر کراوه یه
تۆش له بهرزی هه یوانه وه باغ سهیره که ی
دره خته کان، چیمه ن و گۆلی شه مدانی
له و زه مزه مه شیرینه ی تۆ، له و زه رده خه نه نه رمه ی تۆ
له و نیگا پر له هه تاوه ت وردده بنه وه.

چۆله که کان
که له بهر دیار نه بوونی تۆ
رووی تۆمه تیان کردۆته من
به ناوت بانگت لی ده که ن
هیشتا له سه ر ترۆپکی سنه و به ره کانه وه
ته ماشای وینه ی تۆ ده که ن
له که ناری باخچه که دا
له ژیر دره خت
له گوی چه وزا

لهئاوينهى پاكى ئاوا

تۆلپرهنى تا ببينى

چۆن سهداى شيعرى نىگاي تۆ

تيكهل گۆرانى من بووه!

تۆلپرهنى تا ببينى چلۆن شنهباى گيانى تۆ

لهباخي بى چروى منا ديت و دهچى

ئاي لهو ههموو نيوهشهوهى

كه لهپهلهههورى سىپى لهوحى ئاسمان

وينهى تۆم دروست كردووه

بهوجۆرهى دل ويستووويهتى

ئاي لهوهههموو نيوه شهوهى-كاتى ههورى ههزلهيارى-

ههر لهحزه ههزار دهموچاو رهسم دهكا

من بهيهك چاوتروكاندن

لهناو ئهو ههموو روخسارا

يهكسهر تۆم ناسيوهتهوه

ئەلپى خەوه

كت و مت ههر ئەلپى خەوه

چراو ديوار، ئاوينه، گشت بى تۆ خەمبار!

تۆلپره نى تا ببينى

له گهل دیوار

وه کوو یهك دۆستی میهره بان

دهر باره ی تۆ قسه ئەكه م!

تۆ لیڤه نی تا بیینی

چۆن له دیوار وهلام ئەبیهم!

تۆ لیڤه نی تا بیینی چۆن له دووریت

تۆزیک قورقوشمینی خه م

بالی به سه ر هه موو شتیکی دلما راکیشاوه

تۆ لیڤه نی تا بیینی دلی ته ره م

بیجگه له تۆ بیرى له لای هیچ نه ماوه

له زه رده په ری نامۆدا

له م دالانی تاسه یه دا

بالنده کان کپ و خه مبار

ئه ستیره کان بیخال، ییزار!

له م هیوا بیهوده یه شدا

چاوانی من

دوو مۆمی گیان سووتاوی به رده وام بیدار

تۆ لیڤه نی تابییینی!

له نهرمایي شهوا

شهو هینده نهرم، ئەتوانی ئەستیره بچنی
 ههر ئەستیره‌م بو‌یستایه دهستم ئەگه‌یشته کنی!
 نه‌ک له‌سه‌ر بان،
 به‌لکوو له‌بن ده‌وه‌نه‌کان!
 له‌ناو ئاوینه‌ی یه‌ک یه‌کی ئەستیره‌کان تۆم ئەبیینی!

له‌ناو ده‌شتی بی‌ پایانا
 نیوه شه‌وان
 بی‌جگه له‌من که به‌خه‌یالی تۆ ویل بووم
 بی‌جگه له‌من که‌له په‌ناتدا ده‌سووتام، غه‌ریبانه
 به‌س ئەستیره بوو ده‌گرا
 به‌س شنه‌با بوو ده‌گه‌را.

شکۆی پرووان

خاک چۆن هه ناسه ئهدات؟ دهی بیر کهینه وه

چ زهمه ریریکی سهیر!

روخساری هه تاو شکا

بزرکا سینهی زهوی

زراوی بهرد یه کال!

بالنده کانی ههوا پۆل پۆل ته سلیمیان کرد گیان!

گوڵپینه ره کانی میڤرگ بو هه تا هه تا ژاکان

له ئاسمان و له زهوی ترس له کهمندا بوو

له بیکاتی زه مانا، مه رگ له بهر ده گا بوو!

مه ر جیهان کو تایی هات؟

ئاسمان وه لامي نه بوو

باغ دیسان پی ئه که نی؟

هیچ کهس دلنیا نه بوو

چ زهمه ریریکی سهیر...

خاک چۆن هه ناسه ئهدا؟

با فیریین:

ئهوا شکۆی پروانه:

سه ره تای مانگی نه ورۆز!

ئهو هه موو به فره سووتا!

ئهو هه موو گو له پشکووت!

ئهو هه موو رهنگه نه خشنا!

زهوی وا فیڤری کردین

له بهردهم کاره ساتا دهستهو ئهژنو نه کهوین

مه گهر کهمتر له خاکین؟

زهوی هه ناسه ی دا بو ئیمه هه ناسه نه دهین؟

مرواریی خوشه ویستی

ئیمه ، ههمان کۆمهلی پهرش

به یادی "نیما" وه، خاوهنی هۆنراوهی " ئه‌ی خه‌لکینه "

شه‌پۆل وه‌ک کۆ ده‌هات و ده‌یدا له‌ که‌نار

له‌دلی تاری شه‌پۆلی ده‌نگ به‌رزه‌وه

که‌ خنکاویکی به‌ناخیا ده‌برده‌ خوار،

وه‌ به‌ مشتیش به‌سه‌ر هاواریا ده‌یمالی

نه‌عه‌ته‌یه‌ک، ماندوو و خویین،

له‌ مرو‌قایه‌تی داوای یاریی ده‌کرد:

- "ئهی خه‌لکینه.."

ئهی خه‌لکینه.."

گویمان لی بوو ئیمه‌و نه‌چووینه کۆمه‌کی!

به‌و خه‌یالهی قه‌زاو قه‌ده‌ر،

به‌لکوو ریگهی بکه‌ویته‌ ئه‌و ماندوو!

"له‌ غه‌یه‌وه‌ ده‌ستی بی‌ت و کاری بکا!"

هیچ یه‌کی‌مان له‌ جیگهی خۆمان نه‌جوولاین!

قۆله‌کانمان لی هه‌لنه‌کرد

ده‌ستمان نه‌دایه‌ ده‌ستی ئه‌و خنکاوه‌ی ناو مه‌وجی به‌لا،

هه‌تا-به‌لکوو- له‌و ته‌هلوکه‌ قوتاری که‌ین،

تا ره‌وانه‌ی که‌ناری که‌ین!...

شه‌پۆل ده‌هات و وه‌کو کیو ده‌رژایه‌ رۆخ.

به‌ ناله‌یه‌ک،

که‌ تیکه‌ل به‌ کیی ده‌بوو.

له‌ گه‌ل ئه‌و خنکاوه‌ی که‌ له‌و ته‌نگانه‌دا،

چنگی گیر ده‌کرد له‌ که‌فی ئاو و هه‌وا،

ئامباز ده‌بوو...

بیئاگا بووبن،

له‌وه‌ی که‌وا ئه‌و به‌دبه‌خته‌ی له‌ گیره‌نی ده‌ریادا وا گرفتاره،

ئه‌و به‌دبه‌خته‌ی که‌ به‌وجۆره‌ چاره‌نووسی نادیاره،

ئه‌وه‌ منم،

ئه‌وه‌ ئه‌تۆی،

ئه‌وه‌ جیرانه،

مروقه‌!

ئه‌وه‌ ئیمه‌ین!

ئیمه،

هه‌مان کۆمه‌لی په‌رش،

هه‌مان ته‌نیا،

هه‌ر هه‌مان ئه‌و ته‌نیا یانه‌ین!

هه‌موو بی‌ده‌نگ دانیش‌تین و تیمان روانی.

به‌لام ئه‌و ده‌نگه‌ کپ نه‌بوو.

"ئهی خه‌لکینه.."

"ئهی خه‌لکینه.."

ئهو ده‌نگه قه‌ت خامۆش نابی،

له‌گشت شوپینی ئهو ده‌نگه له ئاسماندايه!

هه‌تا هه‌بی له دنیا‌دا، دلیکی له‌رزو له‌ده‌ست جه‌ور،

یا خه‌یالی پهری‌شان بی،

یاخود چاوی پر گریان بی،

له‌هه‌ر شوپینی ده‌ستی ئیحتیاجی مرو‌ف درێژ بووبی،

ئهو ده‌نگه هه‌ر له ئاسودا زرينگه‌ی دی!

ئاخ، ئه‌گه‌ر به‌ دل و به‌ گیان گوپی پی بده‌ین

ئاخ، گه‌ر یه‌ك سات وه‌سو‌ه‌سه‌ی نان له‌بیر بکه‌ین،

" ئهی خه‌لکینه "

له‌ گشت شوپینی دپته به‌رگو‌ی.

پاش ئه‌وه‌ی ئهو هه‌موو خوینه

رژایه خاك،

ئهم گیانه‌مان لی شه‌رم بی!

ئهم نانه‌مان لی شه‌رم بی!

ئیمه ته‌نیا دانیشتین و سه‌یرمان کرد!

له شه‌وی تاری جیهانا

له ده‌ربه‌ندیکی وا تاریک و توفانا!

له ناخی ئەم هه‌موو به‌زم و ئازاوانا
 ئەو که‌سه‌ی که‌وا له په‌لوپۆ ده‌که‌وی،
 ئەوه‌ی که‌وا به‌ سیداره‌ بی نیشانه،
 ئەوه‌ی ده‌سته‌و یه‌خه‌ی مه‌رگه،
 ئەو هه‌زاران و هه‌زارانه‌ی که‌ له‌ناوچوون،
 ئەوه‌ منم،

ئوه‌ ئەتۆی،

ئوه‌ جیرانه،

مرو‌قه!

ئوه‌ ئیمه‌ین!

ئیمه‌،

هه‌مان کۆمه‌لی په‌رش، هه‌مان ته‌نیا،

هه‌ر هه‌مان ئەو ته‌نیاپانه‌ین!

ئهم هه‌موو مه‌وجی به‌لایه،

هه‌ست پی ده‌که‌ین له‌گشت لایه،

" ئەی خه‌لکینه " گوی بیست ده‌بین،

باش ئەزانین،

له‌غه‌یه‌وه ده‌ستی نایه

که‌چی که‌سمان یه‌ک تاقه‌ جار

نا لیین با وا موداراتی زۆرداریکی نادان ناکه‌ین

با قۆله‌کانی لی هه‌لکه‌ین

ده‌ست له‌ناو ده‌ست، له پانتایی ئاسۆی ده‌رکه‌ین

تا زانایی و

میڤره‌بانی

له ئاسمانی جیهان هه‌لکه‌ین..!

- "ئه‌ی خه‌لکینه...!

وا شه‌پۆل دی..."

چرایہ ک لہ ئاسودا

له بهر دهمما تا چاو برکا دهریا به
چرای رڼخی ئاسوودهی په یدایه
لهم که ناره که من به بی دنگ که وتووم
غمم هیندهی دهریا، دلم ته نیایه
وجودم پی به کوټی خویناوی مونه علیه لیلیات
هاژمی شه پړل له گهلم نه جوا نه کات:
-هر کهس دلّی دا به دهریا قوتار بوو
هر کهس دلّی دا به دهریا قوتار بوو

من ٿو ڏلھم نيھ بيڊم بهدريا
 ڪوٽي خوينين بوم لاناچي له پيدا
 نيمه ٽوميد ڪه ٿم جهسته ڪهنهفتهم
 بگهه بهنم ٿو ڪه نارھي نه پهيدا!

* دل به‌دهریا دان له فارسیدا ئیدیۆمه به مانای قیروسیا لیڤکردن. لیڤرەدا تەرجەمەم نەکردوووە لەبەر ئەوەی لایەنی هونەریی هۆنراوە که بشت و شەکانی ئەو ئیدیۆمه دەبەستی^۷

سه‌دهف

سه‌دجار بیستووته

هاواری ده‌ریا

زۆرجار به‌خشیوته به‌میرغوزاری

په‌پوله‌ی نیگا

نه‌تخویندوو-دیاره-چیرۆکی ئیمه

له‌م ناو کتیبه‌ په‌ریشانه‌دا:

هه‌رده‌م سه‌ره‌تا

وه‌ک شه‌پۆلی نوی، پر جۆش و به‌گور

سروودی تاسه‌ی به‌سه‌رلیوه‌وه، مه‌ست و ئاوازچر

سه‌رله‌به‌یانی به‌ماچی هه‌تاو گر لی هه‌لایسان

شه‌و له‌ کۆچی خۆر

ره‌دووی مانگ که‌وتن، دیسان خه‌له‌تان

دیسان وه‌گه‌ران

دامرکانه‌وه، هه‌ستانه‌سه‌ر پی، روو به‌روو وه‌ستان

دیسان خروشان!

دیسان تیکۆشان

له‌ کیشمه‌کیشی زریان و تۆفان خو قوتارکردن

هه‌زاره‌ها جار سه‌ر به‌به‌ردا دان!

ئهم هه‌موو هه‌وله‌ بو گه‌یشتن و بو ئارام گرتن

ئهو گه‌یشتنه‌ی دیته‌ ده‌ست پاش له،

په‌لوپۆکه‌وتن!

هه‌رده‌م کو‌تایی،

به‌شوڤر بوونه‌وه بو ناو ناخی خود، خاوین بوونه‌وه

له‌و سه‌ده‌فه‌دا که پپی ده‌لین "گیان"، بو گه‌وه‌هر گه‌ران

نه‌کوو گه‌وه‌هری که بیته‌ خشل له بو زوله‌یخا

دلی وه‌ک هه‌تاو گه‌رم و روون و پاک

که بو هه‌میشه‌ بکاته نو‌ق‌می رووناکی، ده‌ریا

ئه‌گه‌ر هیشتا که نه‌گه‌یشتوو‌یته ئه‌م بی‌که‌ناره

ئومیدی سبه‌ی مه‌ده به‌بادا!

ئاھ، باران

هه می شه له گه ل تۆ... .

بۆ ئیرانم، ئیرانی نه مرم

مانای ژیان بۆ من له گه ل تۆدا بوونه

نزیك یا دوور

تیر یا برسی

ئازاد، ئه سیر

دلته نگ، دلشاد

ئهو ساته ی بى تۆ ئه گوزهرى، با ههر نه بى!

مانای مه رگم

له كه نارتا، له رىگه ی سه رفرازیتا

مانای ژینه.

مانای عه شقیش

له چاره ما

له گه ل تۆدا، دايم له گه ل تۆدا، بوونه.

له بهرام بهر ره شاییا

له بهرام بهر ره شاییا

وه ستاوه، قیت

تا کو ته نها، ته وای شهو

له قسه یا رووناکییه،

ئاگره له سه ر زمانی

له سه ر لیوی هاواره:

مۆم.

گه ر یگه له تیشکی بگرن، کلپه کان زیاتر هه لده ستین

تاری هه لدی که مۆمه کان داده گیرسین

قیت- وه کوو مۆم- بلیی ئاخو رابوه ستی

له بهرام بهر ره شاییا

یه ک نه فهر له م جه ماعه ته؟

بۆ گۆله‌ هه‌میشه نامۆکان

رێڤگای ئیوه هه‌میشه پانتایی جاده‌کانه!

هیلى به‌ینی شاره‌کان

هه‌میشه رێره‌وتانه

ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر رێڤگادا

له‌سیبه‌ری دره‌ختی

له‌ روخی روبرێکا

به‌ره‌و سفیره‌یه‌ك راخه‌ن

زه‌وی، ئاو، چیمه‌ن، گۆل، گیا

كه‌م تازۆر هه‌مان فه‌زان

كه‌ به‌چاوتان ئاشنان

ئیه‌وه ئه‌و کوپره‌ رێیه‌ی كه‌ به‌ ناو سه‌وزاییا،

بۆ ئه‌وسه‌ی ده‌شت ئه‌چی

ئیه‌وه ئه‌و دارستانه‌ی له‌دامینی چۆم و نه‌

هه‌تا سه‌یریکتان نه‌کرد!

ئیه‌وه به‌ره‌و لای گۆله‌ هه‌رده‌م نامۆ و نه‌کان،

ئیه‌وه بۆ سه‌یری گۆلی "هه‌میشه‌ چاوه‌روانی"،

گۆلی "هه‌میشه‌ بێ هیوا"

هه‌نگاو یکتان نه‌ناوه!

ئیه‌ گۆلی "چرای کانی"،

گۆلی "بووکی مانگ"،

گۆلی "به‌هاری کیو"، تان نه‌دیوه

گۆلی "نیگای هه‌تاو" تان نه‌چنیوه!

وه‌ک تیشکیک له‌ درزی تاشه‌به‌رده‌وه

ناسک، لاواز

به‌هاری عه‌تر و ره‌نگ

وه‌نه‌وشه‌ی کال و سپی

پشکوت و سه‌ری ده‌ره‌ینا

ته‌ماشای چپاو هه‌ور و ئاسمانی کرد

تامی هه‌وای روژی کرد

سه‌ری بو مانگ هه‌لیری و

بازووانی تینووی هه‌زی کرده‌وه

دیسان بازووه‌کانی داخست و

ئاهیکی هه‌لکیشا

سه‌هر وه‌لامی سلای خۆری دایه‌وه

سه‌ریکی کیشا به‌ره‌و ریگا

نه‌ده‌نگی پیی ری‌یواریکی بیست

نه‌له‌سه‌ر ئاوریشمی زولفی‌ک ئارامی گرت.

دانیش‌ت و سووتا

به‌هاری عه‌تر و ره‌نگ له‌ده‌ستی هه‌لات و

شکا و

رژا!

وه‌کوو گولیکی نامۆ

هاتمه مه‌یدانی وجوود

له‌چاوه‌روانییه‌کی نادیاردا

به‌دریژایی ته‌مه‌نم هه‌ناسه‌بر‌کیم بوو

هه‌زاران کاروان تیپه‌پرین

هه‌زاران ری‌یوار گه‌یشتن

هیچ که‌س منی نه‌بیینی

هیچ که‌س منی نه‌چنی!

نامه‌وی بمرم

نامه‌وی من بمرم، ئەبی به کی بلیم؟

له‌کوی ئەبی هاوار بکه‌م؟

له‌زیر کام ئاسمانه‌دا،

له‌سه‌ر کام کیو؟

تا تۆفانی ئەم خه‌مه‌ په‌ی ببا به‌گشت گه‌ردی و جود،

تا بگاته‌ که‌شکه‌شانی فه‌له‌ک سه‌دای ئەم هاواره‌!

له‌کوی ئەبی هاوار بکه‌م؟

فه‌زا کپ و ری قه‌زا دوور

زه‌وی که‌رو ئاسمانیش چاوی بی نوور

نامه‌وی من بمرم، ئەبی به کی بلیم؟

گه‌ر ناشیرین، ئەگه‌ر جوانه

ئه‌گه‌ر به‌رزه‌ یا بی مانا

من هه‌زار جار

ئهم دنیای فانیهم له‌و دنیا باقیه‌ خوشتر ده‌وی.

گه‌رچی باری خه‌مم له‌هه‌لگرتن نایه

وووودم هه‌رچه‌نده پر دهر دو به‌لایه
نامه‌وی هه‌ر له‌م دنیا‌یه ده‌ست هه‌لگرم!

جه‌ستم ته‌نراوی ته‌وینی مرو‌ڤگه‌لی چاکی ره‌نده
به هه‌زار داو دلم به‌م خه‌لکه،
به‌م خو‌ره، به‌ئه‌م مانگه
به‌م خاک و ئاوه‌...
پابه‌نده.

له زیندوو‌بوون مه‌به‌ستم هه‌ر ره‌وتی خور د و خه‌وم نیه
توانای سه‌یری دنیا‌ی ویلی ناو ژان و ئه‌شکه‌نجه‌م نیه
تا‌قه‌تی هاوده‌می گول و کو‌ری سازو بادهم نیه.

جیهان نه‌خو‌ش و ره‌نجو‌ره
ئه‌و دوو رو‌ژه‌ی که‌ده‌بی لای ئه‌م نه‌خو‌شه به‌سه‌ر به‌رم
نامه‌ردییه ئه‌گه‌ر که‌می ئی‌شی گیانی هه‌لنه‌گرم

من نامه‌وی به‌رم به‌کو‌و مرو‌ڤ فی‌ری خو‌شویستن که‌م
بژیم هه‌تا داد‌په‌روه‌ری هه‌لایسینم
هه‌تا ئه‌به‌د عاقلی و میهر له‌سه‌ر عه‌رش‌ی زه‌وی دانیم
له‌به‌ریی سبه‌ینیگه‌لی باشترا گول بو‌ه‌شینم
کام سبه‌ینی، که‌م جیهانه!
جیهانی پر عه‌شق و گول و مو‌سیقا و نو‌ور...

نامه‌وی بمرم، ئه‌ی خودا!

ئه‌ی ئاسمان!

ئه‌ی شه‌و!

من نامه‌وی

من نامه‌وی

من نامه‌وی

مه‌گه‌ر زۆره‌؟

خۆشه‌ویستی بکه‌ن

ئهی گشت خه‌لکی، له‌م دنیا‌یه‌دا چی ئه‌که‌ن؟
عومری گر انبه‌هاتان چۆن به‌سه‌ر ئه‌به‌ن؟
هه‌رچی له‌م جیهاندا‌یه به‌ده‌ست بێنن
هیچتان نیه ئه‌گه‌ر دلتان به‌عشق نه‌ده‌ن

ئیه‌ ئه‌گه‌ر دل ته‌سلیمی ئه‌وین نه‌که‌ن
به‌ئه‌ستیره‌ش ئه‌گه‌ر بگه‌ن، پولی ناکه‌ن
عیشق بکه‌ن
خۆشه‌ویستی ئه‌نجام بده‌ن!

گرې بی‌دار

ئەمەوئیت و ویستوومی تا نه‌فەسم بوو
 ئەسووتام له‌حه‌سره‌تا و عیشقت به‌سم بوو
 ئەوینی تۆم به‌سه، ئەم گرې بی‌داره
 چرای شه‌وی درێژی ناو قه‌فەسم بوو
 به‌ختی سرکم ساتی هات و زوو تی پهری
 غەم بوو که‌ دايم ده‌ستی له‌ناو ده‌سم بوو
 ده‌ستی من و باوه‌شی تۆ، ناخ یه‌ک ته‌مه‌ن
 ته‌نیا یه‌ک سات له‌گه‌ل تۆبوون، هه‌وه‌سم بوو
 به‌خوا بی‌جگه‌ له‌یادی تۆ که‌س شک نابەم
 حاشا گەر غه‌یری عیشقی تۆ هی‌چکه‌سم بوو
 ئەی عیشق سیمای مه‌سیحایی خه‌مباری تۆ
 له‌ غوربه‌تی ئەم زه‌حمه‌تا گشت که‌سم بوو
 بال سووتاو و زمان به‌سراو کۆی تۆم جی هی‌شت
 رو‌شتم، به‌خوا ته‌نیا تاسه‌ی تۆ به‌سم بوو.

گه‌لاو با

به‌ناو گو‌رانی گه‌لادا، گه‌را با
 به‌دهم باوه گه‌لاکان هاتنه له‌رزین
 هه‌رچی گه‌لای وشک بوو که‌وته زه‌وی
 باغ نالی:
 -"ده‌ک با نه‌مین!"

گه‌لا خۆی وشک هه‌لاتبوو، با بردی،
 سه‌یرم لی دی، که‌چی بوو تاوانی با؟
 با هه‌رگیز دو‌ژمنی گه‌لا نه‌بووه
 هه‌چ خه‌تای بای تیا نیه مه‌رگی گه‌لا.

ژیان تۆزه تۆزه ده‌پووکیته‌وه
 وه‌کوو گه‌لا وشک و ژاکاوی ده‌کا
 له‌ناکاو مه‌رگ دیت و ده‌یبا وه‌کوو با
 ده‌ی ژیانه یا مه‌رگ دو‌ژمنی ده‌کا؟

گه‌لای وشکم به‌چلی وجووده‌وه
 ئه‌بی که‌ی بی ئه‌و زریانه بمگاتی؟
 ده‌ی تۆش هاو‌ری تۆزه تۆزه مه‌مکوژه!
 تا چه‌زنه‌که‌م به‌م زووانه بمگاتی!

دهنگیک لهسهنگه رهوه

دهستی من بگره کهوا ئاو لهسهرم تیپه‌ری
 خوینی روخسارم بشۆ، تیر له‌په‌رم تیپه‌ری
 له‌ناو ئەم دوکه‌له‌دا وه‌ک گر سهرم هه‌له‌پنا
 هه‌تا ئەم شه‌وه له‌به‌ر چاوی ته‌رم تیپه‌ری
 تاسه‌ی رزگاریم ده‌رگای زیندانی غه‌می شکاند
 بو‌نی خوشی به‌ربه‌یان له‌سه‌نگه‌رم تیپه‌ری
 به‌هاوریکانم بلین: "دوای سو‌راغی وه‌ته‌ن که‌وت
 له‌هه‌رشو‌پنی که‌ گه‌ردی خو‌له‌میشم تیپه‌ری
 له‌هه‌ر دلۆپه‌ خوی‌نم چه‌ندین هه‌تاو پشکو‌تن
 هه‌رجی که‌ پارچه‌ی دلی پاره‌پاره‌م تیپه‌ری
 له‌ناو سو‌مای چاومدا نه‌خشا باخی پر له‌گول
 کاتی ناوی نیشتمان له‌ده‌فته‌رم تیپه‌ری

له هه‌واری ئاشتییه‌وه

یه ک ئاسمان پهلهوهر

یه ک ئاسمان پهلهوهر، بهرهللا و لهسه چلان

له ناو باخچهی بهیانی،

یه ک ئاسمان پهلهوهر

خهریکی خوتهپرکردن،

له ناو سهرچاوهی بادا

یه ک ئاسمان پهلهوهر،

له ناو فهرشی گییادا

ئازاد و دلشاد و مهست.

له پشت شووشه کانهوه

نالینی رقیق دهلی:

نهمینی قهقهس!

تاقانہ یی

بۇ سوھراب سىپىرى

له‌سه‌ر ترۆپك ر‌اوه‌ستام
باوه‌شم كرده‌وه
جه‌سته‌م به‌ سه‌روه‌ی به‌یان و
گیانی‌شم سپارد به‌ هه‌تاو

گیانی تاقانہ یی
 لہ گہل^۶ خور و ئاسمانا،
 لہ گہل^۶ بہر د و نہ سیمیا،
 لہ گہل^۶ ئاوو لہ گہل^۶ گیا،
 دہ گہر^۶ی بہ ناو تانو پو^۶ی منا

شەپۆلێکی نەرم، چنراو لە جەوهەری جیهان،
تا قوولایی ھەوت پەردەى جەستەى ھەلدەری
"من" ى لەجەستە رفاند و
"ئیمە" جى ما و
لە نەمریدا خۆى دیبەووە

ئییستاش به زمانی فرمیسک...

من به زمانی بالنده، مانگ، شنه، ئاو
بۆ خه لکی ئەم زه مانه زۆر وتارم هۆنیوه تهوه

له سه ر زمانی گه لا، من
ژانی دارم
له ژیر قامچی ییره حمی باو بروسکه دا
خستۆته بهرچاوی گیتی

له سه ر زمانی باران، من
ماته منامه ی درێژم زۆر خویندۆته وه
تا کو به زمانی شه به ق
دیاری رووناکی هیواتان بۆ بهینم
زۆر شهوانی بی ئهستی ره
بی دار ماوم!

ئهوا ئییستاش
-خوا ئه زانی- زۆر ده می که له گه ل ئیوه
من هه ر به و زمانه ی خۆتان
به م قسانه
چوومه ته هه ر لایه ک با سم له خۆشه ویستی کردووه

ئاخ! که وه‌لامی شایسته‌م نه‌بیستوووه

وشه وشه من وه‌ک خۆتان قسان ده‌که‌م

سالانیکه له‌ناوتانا به‌م زمانه

هاوار ئه‌که‌م

-ئا به‌مجۆره له‌ناو خۆینا ده‌یه‌کتری مه‌گه‌وزینن

ئا به‌مجۆره په‌رو بای

یه‌کتری هه‌لمه‌وه‌رینن!

ئهم گولله‌یه مه‌رگه بوچی ئه‌یه‌وشینن؟

نه‌نگه بوچی...

ئه‌یه‌ته‌قینن؟

ئایا ئیوه

یه‌ک سات، یه‌ک هه‌ناسه، یه‌ک جار

ئوه‌تی هه‌ن تی فکریون؟

من سویند ئه‌خۆم هه‌موو بران له‌گه‌ل یه‌کا

سا به‌نه‌رمی برواننه روخساری برا!

له‌سه‌ر زمانی باران، من

له‌سه‌ر زمانی گه‌لا، من

به‌زمانی با ئهم قسانه ناکه‌م من

وشه وشه وه‌کوو خۆتان قسه ئه‌که‌م

من ئه‌وه‌تا،

به زمانی ئه‌شک...

ئایا ئیوه له‌م تکایه‌ی من تی ناگه‌ن؟

زهرده‌خه‌نه‌ی چاوی تۆ

ته‌نیا به‌لگه‌م که خوا هه‌یه‌و

ئه‌م جیهانه

قه‌شه‌نگه‌و ئه‌م،

ژیانه پر‌نرخه‌و شیرین:

زهرده‌خه‌نه‌ی چاوی تۆیه!

که‌رچی به‌و بزه شیرینه‌ت،

وا مه‌ست ئه‌بم،

باش نایبینم!

زهرده‌خه‌نه‌ی چاوانی تۆ

ئاوازی هه‌بوونی خودا

له‌چاوی مندا جار ئه‌دا!

له‌جه‌سته‌مدا گشت گیانی ژین

ده‌هینینه‌ی حالی فرین!

گیانم-که‌ دووریت له‌منی زه‌وت کردووه-

ده‌ژینه‌وه

خۆش و شیرین

ساته کان و ئیחסاس

گیانی سه‌وزایی

له‌ساتی کۆچی دوا‌یی سوهراب سپیهریدا

هاوری تۆچی ئه‌پرسی

- که "سوهراب" بۆ کام لا رۆی؟

سوهراب بوو، "سپیهری*" بوو

بۆ "سه‌ر وه‌قتی خودا" رۆی!

ئهو نووری به‌ربه‌ریان بوو که له‌م ده‌شته کۆچی کرد

ئهو گیانی سه‌وزایی بوو له‌گه‌ڵ بای سه‌بادا رۆی

له‌گه‌ڵ هه‌تاو له‌ ئاسۆی تاریکی ئهم شارهدا

شه‌وقی بلاو کرده‌وه و به‌پیی حوكمی قه‌زا رۆی

وه‌ك په‌پوله‌ی له‌شسووك و ئاسانفر له‌ناكاوا

هات و

سوورپکی خواردو

گولی وت،

بۆ هه‌وا رۆی!

ئهی پۆشاک‌ی هۆنراوه‌ت، "ده‌زووی نه‌وای که‌ناری"

که‌ تۆ جی‌ت ه‌یشت سه‌وزایی و باغ، نوور و نه‌وا رۆی!

* ئاسمانى

لەناو پۆلی روژگارا
وانەى جوړاوجوړ زوړ هەيه
وانەى پەيداکردنى نان
وانەى لەگەڵ ئەم و ئەو ژيان

وانه‌ی ئه‌وین
ه‌ی رق و قین
وانه‌ی به‌یه‌ک ئاشنا بوون
وانه‌ی به‌ئه‌شکی غه‌مه‌وه‌ لێک جودابوون

له پنه نا ئهم وانهو ماموستايانهدا
له پنه نا ئهم نمره ی سفر و بيستانهدا
ماموستايه کی مه زنيش
هه موو ته مهن، گشت ئان و سات،
له لاتايه و نيشه له لات

ناوی ماموستا مردنه!
ئهو وانیهی دهرسی ئه‌دا
وانهی ژینه!

ئاوازی ئەو مه له خه مباره

فال

ژنی فالی له بو گرتمه وه ده یوت:

-ژنی خه وو ئارامی لی هه لگرتووی

له نه خشی قاوا ئه بینم ده میکه

خه ون و خه یالی لی حه رام کردووی

روخساری جوان قه دو بالای بلنده

نیگای هه تا دل حه زکا ئه فسونکاره

ئیه وی تۆ حه یرانی بی تا ماوی

حه یرانی له م جوهره شی بی شو ماره

فریو مه خو گهرچی خو ش خه تت و خاله

تا پیت هیزی تیایه هه لی له ده ستی

دل مه به سه به زولفی سه مکاری

پشت به به زی به لاداری نه به ستی

سه وداسه رت رائه گری به هیوا

به فرت و فیل دلت نه رم رائه گری

ئه تسوورین به تینویتی، بی تا قهت

وه فا هه رگیز لای ئه و سو راغ نا کری

به فالچیم وت: له ریم ساردنا که یته وه

چون ته‌ویلت له نه‌خشی عیشق خالییه
ئه‌گه‌ر راستیش بلی هیشتا هه‌ر ئه‌وین
واده‌فهرموی و من هیچ چاره‌ی دیم نییه

زولمی دۆست

مردن یه عینی:

مهل، نا

گول، نا

ئهوین، نا

ئاسمان، نا

بولبول، نا

مردن یه عینی:

ون بوون له م دنیا یه، گۆر!

دوور

له هه موو و جووود

دوور!

مردن یه عینی:

پیس، ناشیرین، ره شایی

مردن یه عینی:

نه خۆر، نه مانگ

مردن یه عینی:

نهمه ی، نه یار، نه گه لا

به ساده یی:

مردن مردنه ته نیا!

هه‌رچی بلی له کینه‌ی ئەم دوژمنه
زه‌فه‌ر نابا تو‌قین به‌م دل‌ه‌ی منه
مردن ئە‌گه‌ریش ئە‌ژدیه‌ای هه‌وسه‌ره
لای من هه‌یشتا له‌ زو‌لمی دو‌ست با‌شته‌!

تا شه به قی تابانی ئا هوورایی

حه‌یران

گەر هەر رۆژی ته‌نیا ماچی میوانت بم
 هه‌موو ته‌مه‌ن خه‌ریکی پیا‌هه‌لدانت بم
 گەر په‌یمان‌ت له‌گه‌لمدا به‌ریته‌ سه‌ر
 هه‌تا ماوم من گیرۆده‌ی په‌یمان‌ت بم
 عیشقی تۆ بوو به‌ حاکی و جوددی من
 چی ئەفه‌رمووی من سه‌ر له‌ریی فەرمان‌ت بم
 گەر له‌ده‌ورت هه‌یران ماوم لیم ببووره
 له‌به‌رئه‌وه‌ی خۆم هه‌زئه‌که‌م هه‌یران‌ت بم
 هه‌یرانیی چاوی تۆ مایه‌ی رزگارییه
 ریگه‌م بده‌ تا هه‌یرانی چاوان‌ت بم

چەند

له بهینی گیانی دوو کهسی هیند لیک نزیک

چەندی دووری؟

ئاخر چەندی دووری؟ ئاھ!

چەند قەتیس مان له خەرمانه ی بزەو شەرما؟

چەندی دامان له پەردە ی بیدەنگی نیگا؟

چەندە دووری له هەتاوی ئەو بزەیه

چەند بیبەشی له ساباتی پەرچەمی ئەو

چەند گوزەران بەدوور لەو ناز و عیشوویه

چەند؟

چەند...؟ چەند...؟

بۆ لیکخشانی دل و بەرد گوی شل کردن

بۆ حوکمی موبهەمی قەزا مل که چ کردن

مروڤ چەندە به دەوای ئەوین سووتاو؟

مەگەر له عومری بیبەرمان چەندی ماوه؟

مەگەر چ کاری خوشتره له خوشویستن؟

مه‌گهر گونا‌هه خوشویستن بۆ پیاوو ژن؟

چهند تۆله‌ی ئه‌و گونا‌هه‌مان بده‌ینه‌وه؟

هه‌تا مردن چهند ئه‌بێ خۆ بخۆینه‌وه؟

چهند پیاسه به خه‌یالا، دل پر له داخ؟

چهند سه‌بركه‌ین، سه‌بر به قورسای یه‌ك شاخ؟

له‌ژیر قه‌مچی هه‌زا چهندی سوور هه‌لگه‌ران؟

چهند دانیشتن به‌بێ تۆ کپ و نیگه‌ران؟

بێ تۆ چهنده به دوا‌ی خۆدا شوین هه‌لگه‌رتن؟

بیابانی تا‌قه‌ت له‌گه‌ل تۆ ته‌ی کردن؟

له‌به‌ینی گیانی دوو عاشقی هیند لیک نزیك

چهند ئه‌بێ دل پر تاسه بێ و سه‌بریش مه‌ج‌بوور؟

چهنده ئه‌بێ نزیك بیت و هیندیش لیک دوور؟

چهند؟ چهند؟

هۆنراوه تازه کان

لهو جیهانه خوڤشه دا

ریگه م ههیه

له په نا ئه م هه ساره وه

بروانمه رهنگی ئه و خونچه شیرینه؟

لای ئه م تهلبه نده خوینینه پر چقله وه،

ئا ئه م تهله درکینه-

تهنیا قومی له ئاوی کانی نوڤش بکه م؟

"له ده ره وه، له بهر ده گا"

تینیکی که م هه تاوه کوو بیته گیانم،

له سایه ی ئه م دره خته دا، پشوویه ک به م،

ریگه م ههیه؟

یا هه ر ده بی غه ریبانه، به م ریگه یه دا ری بکه م

ئه م حیرسی "بی توانایی" ی چهن دین سه ده یه ش

وه کوو خه نجه ر له گه رووی به ئوقره م بده م؟

له سیبه ری پانتایی ئه م خیمه شینا

چهن د خوڤش ده بوو گه ر دره خت، ئاو، زهوی، هه تاو

تایبه ت به هیه کس نه بوایه ن!

راستر بلیم

هی گشت خه لکی دنیا بوایه ن!

دنیا ی دۆستان، هی ئاشنایان

یه ک مالی گه وره ی جیهان و

خه لکی دنیا ش،

یه ک خیزان و،

تانوپۆیان ئاویتیه ی گیان!

له گه ل یه کا، بو یه کتری

به دهستی فرمانکهره وه، گشت شان به شان!

ئا له و جیهانه خو شه دا

له و ده شته سه ر سه وزانه دا،

که و ئاسۆیه په رژینیان!

له و باغه پر گولانه دا،

که و نه سیمه دیواریان!

له گه ل هه موو زه کیکا قولپی رو شنایی و شادیی ئه وین !

که رمی ناز و نه وای میهره له ناو هه موو سترانیکا

روون وه ک چرا زه رده خه نه ی باخه وانان

نه عره ی شادی جوتیاره کان

به رز تا ئاسمان

ئیمه وا خه ریکی ئیشین

به سینه‌ی پر له‌شوقی ژین
به پرووی وه‌ک باخی نه‌سته‌ره‌ن، شاد و شیرین
به چاوی پر له خوشویستن!

ئېمە ئەوين ئەوەشىنىن
 ۋەك تۆۋ بەسەر روۋى زەمىنا
 ئېمە ھۆنراۋە ئەخۈننىن
 ۋەكوۋ خۇنچەگەلى درەخت!
 ۋەكوۋ ھەموۋان،
 پېر سىروۋدىن،
 رىزگار لە كۆت،
 ئازاد، خۇشبەخت..!

شہوان کہ... ٹہسووتا

شہوان کہ دہریا
سہری تہ کیشا
بہ بہردی روخا
وہ کوو پرسہدار

شہوان کہ ٹہ یخویند^۷

ئەو مەلە پەستە

تەنیاتەر لە مانگ

لەسەر چلی دار

شەوان کە ئەڤزا

خوینی گولالە

لە خەنجەری با

بەسەر سەوزەزار

لە غوربەتی دەشت

شەوان کە هەبوو

بۆ بۆنی سەحەر

چاومان چاوەنوار

شەوان کە خەمناک

ریگەمان دەبێ

لەژێر بارانا

بەدلی سویدار

هەرگیز لە ئیمە

خەمگینتر، نەیدی

چاوی ئەستێرە

لە هیچ روژگار

ئهی سوبجی رووناک

چاوو دلی من

بو رووی جوانی تو

وهک ئاوینه‌یه

وه‌گه‌ری که‌وا

وهک بزهی به‌یان

ئاسوی گشت پر کرد

ده‌نگی شۆره‌سوار

تینوو له ئاوا

بڑھاپے میں زندگی گزارنے والے لوگوں کو "معمودی تھف زولی" کہہ سکتے ہیں۔ ۱۳۵۵ کے سالی ۱۳۵۵ کے سالی ۱۳۵۵ کے سالی ۱۳۵۵ کے سالی ۱۳۵۵ کے سالی ۱۳۵۵ کے سالی ۱۳۵۵ کے سالی ۱۳۵۵ کے سال

له گهڼ څه نډه چله نيرگس و،
ماسي و سووراحيي بلوورو
مؤم و چراو ئاوينه دا
نه ورور ده بهمه وه بو مالي خاموشم

هه‌رچه‌نده که ،
په‌لکه‌زیرینه‌که‌ی بزه
له‌به‌رده‌گای مالان نیه
هه‌رچه‌نده له به‌ره‌به‌یانی به‌ه‌ارا
له‌شاردا په‌ک ستران نیه .

مۆم و چراو ئاوينه و گول
ئارەزوون، شاد
ياخود وه کوو "حافز" دەملی
"دەستەمی موراڊ"

به لّام له ناو ئهم حساره بلوورينا
 ماسيه كي هه راسان زيندان كراوه!
 هه رچه نده ئاو
 روونه وه كوو فرميسكي چاو
 هه رچه نده كه بلوور پرّه
 له ئاوازي ئاوينهو
 له فريني نوور!
 له دهستهي مؤم، چراو ئاوينهو نيرگسا
 ئهم ماسيه هه راسانه،
 به نيگاي پر په ريشاني
 سووراحي تهنگ دهور ئه داو دهور ئه دا
 بو ديتني ده لاقهيه ك
 به لّام نابيني ريگهيه ك
 بو ئازادي!

من له نیځای ماسی له سووراحیی ته ڼگا
بیټاقهت و قارس ئه بم
له شهرمی ئه م سته م هی به م ماسیبه ره و ده بیڼری
وهخته له بیش جاویا بیمه قه تره یه ك ټاو!

ھەروە کوو با، بە خیرایی
 دەر ئە پەرەم
 دیلە کە ی ناو شوورە ی بلوور

ئه بهم بۆ لای ههوزی ماله خامۆشه کهم
 به ئه سپاییتر له گه لا
 ئه ییه خشم به ئاو!

تیی دهر وانم، له چالاکیی ئازادیا
 لهو فهزا کراوه یه دا
 وا هه لده فری!

ئازاد و تیژبال، گورج و گۆل،
 سه رمه ست به سه ر زهوی و کاتا ناز ئه فروشی!

گه رچی دیواری ههوزه کهم قهوزه گرتوو
 پاشۆره کان خراب، شکاو
 ئاوی مه تگیش له م رۆژگار ه تالانه دا
 سهوز هه لگه راو

گه رچی بلوور نیه ههوز
 گه رچی رۆشن وه کوو ئه شکى چاو نیه ئاو
 به لام جیهانی ئه و نیشتمانی ئه وه

لیڤه هه رچی له ناویدا شه پۆل ئه دا
 په یوهسته به زه ره زه ره ی وجوودیه وه

ئاھ، ئه‌ی تراویله‌که دووره

چۆن ده‌توانی گومرام بکه‌ی،

به‌و رووناکی وبه‌و بلووره؟

بە ھەموو فرمىسكە كانمەو

رۆژنامەكان نووسىيوويان لەئەنجامى
بۆردومانى قوتابخانەيەكدا لە لوبنان
چەند سەد مىڤالىك گيانيان لەدەست دا.
.. "و بۆ ھەر شوپىنك كە جەنگى لىيە!"

شەرم بئانگري ئەي خواوەندانى زۆر،

وازبېيىن!

واز بېيىن لەم ھەموو زولم و زۆردارىيە

وازبېيىن!

پاسەوانانى ئازادى!

ئەي پارىزەرانى ئاشتى!

ئەي بە لوتفى ئىو، جىهان لە قوولايى دۆزەخ كەوتوو،

بەسەر دلى خەلكيدا قورقوشمى داغ دەبارىن!

قورقوشمى داغ!

شەپولى خوين دەدەن لە رووى ئەو كەشتىيەي خۆپەرستى

شەپولى خوين!

ئەگەر كوپر نيت، ئەگەر كەر نيت،

گەر شەستىرەكانتان يەك سات بىدەنگ دەبن،

گوى بگرن و تەماشاكەن:

گوپىگرن لەم شىينى داىكى دل سووتاو،

لهم شه‌وه سامناکه‌دا پرسه‌ی داناوه!
 گوی بگرن لهم ناله‌نالی منداله داک مردووانه،
 که له ده‌ست سته‌می ئیوه له‌هه‌رلاوه دیته به‌رگویی!

ته‌ماشاکهن ئهم کیلگانه که به‌کرێگیراوه کانتان،
 شه‌وو روژ به‌خوینی خه‌لکی ئاویان ده‌ده‌ن!
 ته‌ماشاکهن خه‌لکی جیهان چۆن وا دان به‌خودا گرتوو،
 به‌رگهی زولمی ئیوه ده‌گرن!

ئهی چاوبه‌ردان! ده‌ستی خه‌لکی له‌ده‌ست ئیوه به‌ره‌و خوايه!
 هه‌رچه‌نده ئه‌شزانم که‌وا
 ئه‌وه‌ی بی‌دار نایته‌وه،
 وێژدانی ئیوه‌یه‌و خه‌وی مه‌رگی بی‌گونا‌هه‌کانه!
 به‌لام هه‌ر به‌هه‌موو فرمیسکه‌کانمه‌وه-نائومیدانه-تکا ده‌که‌م:
 وازبه‌ینن!
 وازبه‌ینن!
 بیر له‌دا‌یکانی چاوه‌روان بکه‌نه‌وه!
 به‌زه‌بی‌تان به‌م خونه‌ تازە نازدارانه‌دا بیته‌وه!
 ده‌وازی‌ینن!

رہگ لہ خاکا

له‌وه‌لامی هاوریه‌کی ئازادیخواز و ئیرانی‌په‌روه‌ردا
که سالی ۱۳۵۲ ئەم ولاته‌ی به‌جی هیشت و هانی
منیشی ئەدا بو کۆچ کردن

روڙي تو ھر ٺم دھشتہ وشڪ و تينووہ به جي ڏيئي و
خو حافيزي فرميسڪي من دھتخانہ ري
نيگات خه مگين و بيزاره
دل به چقلي نائوميدي برينداره
جھستہت خھمي بي سھروبھري ٺم ناوہ
ھيزو تيني لھدھست داوہ

تۆ خۇت بە خوپن و ئارقە
 رەنگ و بوومی ئەم دارستانە ژاکاوت بووژاندەو
 لەگەل ئەم هەموو زریانە بێ ئەمانە
 دەستی خالی چوویتە مەیدان
 بەجی هیشتنی ئەم خاکە بەلای تۆو
 دەست بەردار بوونت لە گیانە
 لەگەل دانه دانه گەلای سەوزەلانا
 پەيوەندی دلت پەنەنە

ٲم ههوره تاریکی بهخشه بئ بهزیی و بئ بارانه
سال له‌دوای سال وشکه سالان

پشت کردنی هاوړپیان نیوهی ریځاو

درو و دهلهسهی غه مخواران

هیڅی ئهژنوی تویان پسان

مهیدانی شوومی چهقلان

قیږه پهی دهږه پهی قهله رهش

رق و قینی تویان ههستان

تو ئا بهو تهویله پاک و نه جیبه وه

که لهو پهږی پهله گهنمه کانه وه

جوانتر له سهد تاجی ههتاو .. چ شکو دارانه ههله دی!

تو بهو گوئا سووتوانه پهی بهر خوره تاوی دهشته وه

تو بهو سهرو سیما داگیرساوهی گږی غیره ته وه

که چاوی من بهرتر له سهد جامی جهمشید ئه بیینی

به چاوانی خه مبارته وه که روژگاری کانی پر له شادی بوون و

ئیستاش سایه ی داغ و هه سرهت

بالی به سهردا کیشتاون

لیږه دهږوی!

خواحافیزی فرمیسی من ده تخانه ری

لیږه ئه من ره گم له دلی خاکایه

لیږه ئه من ئه گهر ئالوده یا پاکم- عاشقی ئه م سهرزه مینه م

کهږچی ناشزانم من لیږه به تهمای چیم

بو خوم لیږه ئه مینه وه ههتا دوا گوری هه ناسه م

ئه‌گه‌رچی هیوا‌ی رووناکی‌ش له‌م تاریکیا شک نابهم

به‌لام ئه‌من هه‌ر لیڤه‌دا، له‌م ده‌شته‌ تینوو و وشکه‌دا

به‌سه‌ر ده‌به‌م

له‌دلی ئه‌م زه‌مینه‌دا به‌ ده‌ستی به‌تاله‌وه‌ گول ئه‌وه‌شی‌نم

سه‌ره‌نجام روژی من لیڤه‌ وه‌کوو هه‌تاو

له‌ ئاسۆی کیوه‌کانه‌وه‌

سروودی سه‌ر که‌وتن ده‌لیم

دلنیام تۆش روژی له‌روژان دیته‌وه‌

وه رگێڤ له چه ند دێڤێکدا:

- ناصح قهره داخی (ئارام قهره داغی) له دایک بووی ١٩٦١، قهره داخی سلیمانی
- ده رچووی کۆلیژی پزشکی و پسیۆری په تاناسی
- له سه ره تای هه شتا کانه وه به نووسین و وه رگێرانی چیرۆکی بیانی و بابه تی زانستی له گۆفاره کانی ئه و سه رده مه دا دهستی پێ کردووه .
- له ساڵی ١٩٨٦ سه ربازی به چی هیشته وه وه ک پزشکی په یوه ندی کردووه به هیزی پێشمه رگی کوردستانه وه
- له پاش راپه رین له کۆماری ئیسلامی ماوه ته وه و کاری کردووه . ساڵی ١٩٩٦ گه راوه ته وه کوردستان و ماوه ی پێنج سال به رپرسی راگه یانندی یونیسیف بووه له کوردستان .
- ئیستا مامۆستایه له زانکۆی سلیمانی
- به ره مه چاپکراوه کانی:
- ١. سیسته می کارپێکردنی دۆس، سلیمانی ١٩٩٧، ١٩٩٨
- ٢. زمانگیری: تیۆری و چاره سه ر، چاپه مه نی زاموا، ١٩٩٨ (وه رگێڤان له فارسییه وه)
- ٣. هه ژاران، دۆستۆییشکی، چاپه مه نیی زاموا، ١٩٩٨ (وه رگێڤان له ئینگلیزییه وه)
- ٤. ئافره تێکی ته نیا: ژیان و هه لێژاردی هۆنراوه کانی فروغی فه رروخزاد، هه ولێڤ، ٢٠٠١ (وه رگێڤان له فارسییه وه)
- ٥. سوپه رسروشت: لێکدانه وه ی سروشتی دیارده سوپه رسروشتیه کان، ده زگای چاپ و په خشی سه رده م، ٢٠٠٢ (وه رگێڤان له ئینگلیزییه وه)
- ٦. Kurdish Phrase-Book: An Easy Way to Learn Essentials of Kurdish Language, Khak Press and Media Center, 2001, 2003

